

HØRINGSSVAR

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(reform af ægtefællesammenføringsregler m.v.) j.nr. 10/27352.

Komiteen Flygtninge Under Jorden har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Regeringen og Dansk Folkeparti har nu forberedt endnu en stramning i deres konstante revision af udlændingeloven. Man når slet ikke at vurdere effekten af de tidligere stramninger, og hverken indvandrere eller rådgivere har en chance for at følge med i de nyeste ændringer. Der tages ikke på noget tidspunkt hensyn til de mange advarsler fra eksperter og aktører på området, som i høringssvar omkring tidligere stramninger har advaret om uheldige konsekvenser. Der tages heller ikke hensyn til rapporter og undersøgelser, som påviser negative konsekvenser af regeringens politik, bl.a. starthjælpens fastholdelse af flygtninge i fattigdom. Stramningerne mangler således fuldstændig argumentation og saglig begrundelse.

De allerede vedtagne krav til tidsbegrænset opholdstilladelse er uopnåelige for størstedelen af flygtninge og indvandrere i Danmark – siden vedtagelsen i marts 2010 har kun ganske få personer opnået dette. Det er også blevet næsten umuligt at opnå dansk statsborgerskab, og dermed evt. gøre brug af EU's regler. Således har man allerede spændt ben for en stor del af ægtefællesammenføringerne ved at diskvalificere den herboende. Med dette lovforslag rammer man så den tilkommende.

Kan ægteskabet betale sig?

Tankegangen gør man ærligt rede for i bemærkningerne: *"... at sikre, at også de udlændinge, der gennem ægtefællesammenføring ønsker at tage fast og varigt ophold i Danmark dokumenterer, at de har forudsætninger for og viljen til at bidrage til det danske samfund."* Med andre ord: Det handler ikke om menneskeretten til at gifte sig frit og leve sammen med sin ægtefælle, men om hvorvidt disse to personer er en udgift eller indtægt for den danske stat. Man bruger altså en Green Card-tankegang som grundlag for et familieliv – du kan kun gifte dig og leve sammen med din elskede, hvis hun/han er en god forretning for landet. En ligeså besynderlig sammenblanding, som når Dansk Folkeparti hvert eneste år kræver stramninger i udlændingeloven for at godkende årets finanslov.

Ja til amerikanere, nej til iranere

Man favoriserer åbenlyst vestlige tilkommende ved at give point for sprogkundskaber i de europæiske sprog (tysk giver fx point, men kinesisk og arabisk gør ikke). At en universitetsuddannelse fra et af verdens Top 20-universiteter giver ekstra point er direkte latterligt set i lyset af Danmarks eget lave niveau på den skala. På samme måde favoriserer man herboende gammeldanske ægtefæller gennem krav til beskæftigelse, egen bolig, ingen offentlige ydelser samt ikke mindst ved at sætte bankgarantien op fra 63.000 til 117.000 – idet selv uddannede indvandrere og særligt flygtninge efter mange år i Danmark har sværere ved at finde job, har mindre netværk, mindre formue og sværere ved at skaffe så stort et beløb. Effekten er endda allerede opnået, eftersom 3/4 af ægtefællesammenføringerne nu gives til danske statsborgere.

Tilknytningen til Danmark

Tilknytningskravet vil man også stramme i dette lovforslag, fra *"større end til noget andet land"* til *"væsentligt større ..."* En praksis og fortolkning, som allerede efter de nuværende regler har splittet et stort antal familier, både ægtefæller og børn – og igen rammes naturligvis fortrinsvis ægtepar, hvor ingen af parterne er født i Danmark. Det gældende krav om at den tilkommende skal bestå en indvandringsprøve i dansk sprog og kultur og således bevise et kendskab til Danmark inden familiesammenføringen er først lige trådt i kraft, og man kender altså ikke effekten at denne endnu.

Flygtninge diskrimineres

Indtil videre har flygtninge (dvs. personer med ophold efter §7 eller 8) haft mulighed for dispensation fra nogle af kravene til familiesammenføring. I praksis har man dog begrænset dette antal ved påny at vurdere, om vedkommende har krav på beskyttelse – og ofte nået frem til, at situationen i hjemlandet

nu er ændret. I de nyeste regler, inkl. dette lovforslag, nævnes blot at kravene gælder "*medmindre ganske særlige grunde, fx hensyn til familiens enhed, taler derimod*". Anerkendte flygtninge har særlige rettigheder ifølge Flygtningekonventionen, og er på mange områder en udsat gruppe uden de samme muligheder som frivillige indvandrere. Regeringen skelner dog ikke længere, og kalder alle for "udlændinge". Man kan forudse, at særligt flygtninge vil blive ramt af skærpede krav om økonomi, uddannelse, sprogkunderskaber osv. i forbindelse med familiesammenføring, ligesom de høje krav til tidsubegrænset ophold og statsborgerskab er særligt svære for flygtninge at leve op til.

Misvisende påstande

I bemærkningerne fremsættes en række påstande og antydninger, som er direkte misvisende:

- Man anvender ordet "*modernisering*" selvom der er tale om endnu et indviklet, uigennemskueligt og bureaukratisk regelsæt.
- Der står: "*man skal således ikke længere kunne "vente sig" til en familiesammenføring*" – det har man aldrig kunnet, eftersom 24-års reglen aldrig har stået alene. Langt flere falder for tilknytningkravet, og det er regeringen udmærket klar over.
- "*Det betyder også, at det umuliggør, at forældrene kan indgå forhåndsftaler om ægteskab*". Regeringen har afvist at lave en undersøgelse af arrangerede og tvangsægteskaber, så man kender ikke omfanget. Men efter de gældende regler er der gennem mange år givet afslag med den begrundelse, at man ikke mener, ægteskabet er indgået frivilligt eller fordi ægtefællerne er i familie med hinanden, hvilket helt automatisk fører til afslag – selv i tilfælde, hvor forældrene har været imod ægteskabet. Danske fætter-kusine ægteskaber er i øvrigt ikke forbudt.
- Regeringen tager æren for en let stigende erhvervsfrekvens blandt ikke-vestlige indvandrere og et stigende antal unge indvandrere i uddannelse. Dette kan dog i lige så høj grad tilskrives højkonjunkturen i perioden og ændringer i sammensætningen af indvandrerbefolkningen. Tværtimod påviser flere undersøgelser, at starthjælpen og 450-timers reglen fastholder den svageste del af flygtningene i langtidsfattigdom. Mange højtuddannede indvandrere har i medierne givet udtryk for, at de ikke føler sig velkomne i den nationalistiske og diskriminerende stemning, som er fremherskende i dagens Danmark. Og mange flygtninge og indvandrere føler sig frustrerede over, at selvom de gør alt hvad de kan for at uddanne sig, lære dansk og søge arbejde, flytter målet sig hele tiden foran dem, og det ender altid med at være utilstrækkeligt – "man bliver alligevel aldrig en rigtig dansker". Regeringens integration med pisk fremfor gulerod giver således bagslag og skaber endnu stærkere polarisering mellem "dem og os". De endeløse krav og stramninger vil uværgerligt også føre til, at en større del af de mest ressourcerstærke blandede eller udenlandske familier vil vælge at bosætte sig udenfor Danmark.

Danske værdier og menneskerettigheder

Flere steder i bemærkningerne nævnes "*de danske frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling*". Samtidig udgør udlændingeloven efterhånden én lang remse af diskrimination og forskelsbehandling, hvor alt gøres op i penge og job, og hvor de svageste konsekvent stilles dårligst – kvinder, børn, analfabeter, uuddannede, syge, ældre og traumatiserede flygtninge. Og hvor indfødte danskere aldrig mødes med nogen krav overhovedet for at opnå deres basale rettigheder.

Lovforslaget er ikke bare i modstrid med disse "danske" værdier, men i høj grad også med FNs og Europarådets konventioner om menneskelige rettigheder. Et bærende princip i disse er at staten ikke må diskriminere, og desuden har alle ret til at gifte sig uden indblanding fra statens side og leve sammen med sin familie. Det er også i modstrid med den grundlæggende idé om at et menneske har en række rettigheder alene i kraft af at være et menneske – uafhængigt af, om man er rig, højtuddannet, taler særlige sprog, har et fuldstidsjob osv.

Den danske udlændingelov indeholder allerede så mange reelt uopnåelige krav, at en lang række herboende borgere ikke kan opnå dansk statsborgerskab og dermed stemmeret til Folketinget, kan udvises for mindre forseelser trods mange års liv i Danmark, ikke kan få sin ægtefælle/børn her til landet, ikke har lige adgang til sociale ydelser såsom kontanthjælp, folkepension og børnecheck. Det

fremsatte lovforslag fremstår som endnu en chikane og endnu en diskriminerende foranstaltning overfor personer, som ikke har etnisk dansk baggrund.

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K.

Bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af reglerne for ægtefællesammenføring

KL har den 3. februar 2011 modtaget udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven med høringsfrist den 21. februar 2011.

Lovudkastet er en udmøntning af aftalen fra den 7. november 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en såkaldt modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring i Danmark.

Med lovforslaget stilles der, oveni de krav der allerede i dag findes på ægtefællesammenføringsområdet, omfattende og detaljerede krav til en udenlandsk ægtefælles kvalifikationer, herunder at vedkommende har lært sig dansk, *inden* der kan opnås opholdstilladelse.

Desuden stilles der betydelige krav til den herboende, især hvis vedkommende ikke er dansk statsborger. Ikke-danske statsborgere skal fremover som udgangspunkt have haft opholdstilladelse i mindst 15 år i Danmark og samtidig opfylde krav svarende til de krav, der stilles for at få permanent opholdstilladelse. Kravene hertil, bl.a. med hensyn til sprogkrav, er i dag så høje, så mange herboende udlændinge fremover formentlig vil være afskåret fra at kunne bo i Danmark med en udenlandsk ægtefælle.

Det er Folketinget, der tager stilling til, hvordan adgangen til landet skal reguleres. KL har derfor alene bemærkninger til de praktiske konsekvenser af lovforslaget. Da det ikke inden for høringsfristen har været muligt at få lovforslaget behandlet politisk i KL, tages der forbehold for eventuelle efterfølgende bemærkninger.

Den 21. februar 2011

Jnr 05.00.00 K04
Sagsid 000227077

Ref BIR
bir@kl.dk
Dir 3370 3800

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/4

Både indvandrere og danske statsborgere bliver berørt af lovforslaget

Det foreslåede komplicerede og administrativt krævende system skal ses i sammenhæng med, at ægtefællesammenføring udgør en ret beskedent del af de samlede opholdstilladelser, der gives i Danmark.

I 2009 udgjorde ægtefællesammenføring til indvandrere således i alt 0,6 pct. af det samlede antal opholdstilladelser i Danmark. I absolutte tal var det 327 personer. De foreløbige tal for 2010 tyder ikke på væsentlige ændringer i forhold til 2009-tallene. Det skal bemærkes, at de ægtefælleforsørgede til indvandrere – ligesom til danske statsborgere – ikke belaster de offentlige kasser, idet den herboende har pligt til at forsørge ægtefællen, hvis ikke ægtefællen kan forsørge sig selv.

Det samlede antal opholdstilladelser som led i ægtefællesammenføring er dog en del større, når man også medtager udenlandske ægtefæller til danskere. Opholdstilladelser som led i ægtefællesammenføring udgjorde således i alt 6,4 pct. af årets samlede antal opholdstilladelser, jf. tabel 1:¹

Tabel 1: Opholdstilladelser i 2009

Ægtefælleforsørgede til flygtninge, indvandrere og danskere	3.662	6,4 %
Flygtninge mv.	1.376	2,4 %
Øvrige – udenlandsk arbejdskraft, studerende mv.	51.859	91,2 %
I alt	56.897	100 %

Den følgende tabel viser, hvordan den nærmere fordeling er med hensyn til ægtefællesammenføringer til flygtninge, indvandrere og danskere:

Tabel 2: Ægtefælleforsørgede til flygtninge, indvandrere og danskere, 2009

Til flygtninge	292	8,0 %
Til indvandrere	327	8,9 %
Til danskere	3.043	83,1 %
I alt	3.662	100 %

Med hensyn til ægtefællesammenføring til flygtninge vil disse som hovedregel ikke blive berørt af de skærpede bestemmelser, da Danmark som følge af internationale forpligtelser ikke kan afskære en familie retten til at bo sammen, og det ikke er muligt for flygtningen at bo i sit hjemland.

Konsekvensen af de skærpede krav vil således især berøre danske statsborgere, idet der er næsten 10 gange så mange udenlandske ægtefæller,

¹ Udlændingesservice: Tal på udlændingeområdet pr. 30.11.2010, tabel 1, 6 og 7 – www.nyidanmark.dk

der bliver familiesammenført med danske statsborgere som med indvandrere.

Dette forhold kommer også til udtryk, hvis man ser på de fem største nationaliteter blandt udenlandske ægtefæller i 2009. Fire af de fem er Thailand, Filippinerne, Kina og USA. Kun en enkel "traditionel" indvandernationalitet er med i gruppen, nemlig Tyrkiet.

Udlændinge skal være kvalificerede og have lært dansk inden opholdstilladelse

Både danske statsborgere og indvandrere vil fremover kun kunne blive gift med en udenlandsk ægtefælle, hvis denne opfylder en række kvalifikationskrav.

Kvalifikationskravene kommer bl.a. til udtryk i den i efteråret 2010 meget omtalte pointmodel. Efter denne skal en udlænding opnå point i forhold til vedkommendes "integrationspotentiale" målt i forhold til bl.a. uddannelse, erhvervs erfaring og sproglige kvalifikationer (beherskelse af fremmedsprog).

Hvad der har været mindre omtalt er, at den udenlandske ægtefælle for egne midler skal have lært sig dansk på et ganske højt niveau, *inden* det overhovedet er muligt at få en opholdstilladelse. Det foreslås således, at det sproglige niveau for den såkaldte indvandringsprøve fremover skal svare til, hvad der typisk tager 1½ års intensiv undervisning at nå op på for udlændinge, der fx deltager i den såkaldte Danskuddannelse 2 på et sprogcenter.

Ansøgere, der ønsker at blive familiesammenført, vil få et særligt opholdsvisum på 3 måneder og skal inden for denne periode bestå indvandringsprøven, som både består af en vidensprøve og en sprogprøve. Kravet i sprogprøven svarer til niveauet for gennemførelsen af halvdelen af Danskuddannelse 2, som i sin helhed typisk tager 3 år.

Kombinationen af tilknytningskrav, pointsystem, sprogkrav og øvrige krav vil formentlig i praksis betyde, at det kun i sjældne tilfælde vil være muligt at blive gift med en udenlandsk ægtefælle og bo sammen i Danmark, med mindre ægtefællen har en lang videregående uddannelse.

Sammenfattende er det KL's vurdering, at en gennemførelse af lovforslaget vil betyde:

- At der skal anvendes uforholdsmæssigt mange ressourcer til at administrere de skærpede krav i forhold til, hvor mange mennesker, det berører.

- At ændringerne skal ses i sammenhæng med, at udlændingeloven i forvejen har været gennem mange ændringer de senere år, og at det er et selvstændigt problem for kommunerne at skulle rådgive og vejlede borgerne om en så kompliceret lovgivning
- At kravene, bl.a. til forudgående danskundskaber, er så høje, så det risikerer at virke modsat lovens hensigt: i stedet for at få kvalificerede ægtefæller til Danmark, risikerer vi at danskere i højere grad bosætter sig med ægtefællen i udlandet. KL skal derfor foreslå, at sprogkravet genovervejes.

Med venlig hilsen

Kristina Bendixen

Birger Mortensen

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

2011-02-21
KUR/kn
kristoffer.nilsson@dkdm.dk

Att.: lau@inm.dk; & lovkontoret@inm.dk;

J.nr. 10/27352 - Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven

Kulturministeriets Rektorer (KUR) henviser til Integrationsministeriets høring af 3. februar 2011 og har følgende bemærkninger:

De kunstneriske og kulturelle uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet har gennem mange år arbejdet for at tiltrække og rekruttere højt kvalificerede internationale studerende og lærerkræfter, herunder fra tredjelande. Vi ønsker at fortsætte internationaliseringen af vore uddannelser med de formål:

- At tiltrække udenlandske studerende og undervisere, der styrker uddannelsesinstitutionernes faglige niveau &
- At uddannelsesinstitutionerne hermed kan bidrage med højt kvalificerede dimittender til det danske og internationale arbejdsmarked.

KUR værdsætter derfor den indsats, der gennem de senere år er gjort for at sikre rimelige vilkår for, at de videregående uddannelser kan rekruttere kvalificerede studerende og lærerkræfter – hvad enten det er forskere eller på vores område også lærere med de højeste kunstneriske kvalifikationer. Med indsats tænker vi her bl.a. på servicemål for en sagsbehandlingstid hos Udlændingesservice, der understøtter denne rekruttering, og adgangen for ph.d.-studerende til at opholde sig i perioden mellem aflevering af afhandling og forsvar af denne.

KUR ønsker grundlæggende, at også den forestående ændring af udlændingeloven *bidrager* til, at også Kulturministeriets kunstneriske og kulturelle uddannelser fortsat kan tiltrække højt kvalificerede studerende og lærerkræfter. Ændringer af udlændingeloven bør derfor være baseret på tillid til, at de videregående uddannelser tager deres ansvar for, at udenlandske studerende og undervisere får udbytte af deres ophold og bidrager til det faglige niveau.

Det er imidlertid KURs vurdering, at dele af ændringsforslaget vil medføre en stramning af reglerne for opholdstilladelse til udenlandske studerende, der vil gøre det vanskeligere for de kunstneriske og kulturelle uddannelser at tiltrække disse.

Bemærkninger til sprogkrav:

Lovforslagets bemærkninger, afsnit 4.2, stiller forslag om at indføre krav til studerende fra tredjelande, som søger optagelse, om aflagt sprogtest som dokumentation for den studerendes engelskkundskaber.

Indvending vedr. omkostninger: Også for Kulturministeriets uddannelser er sproglige kompetencer generelt vigtige. De formelle sprogtests er imidlertid dyre og vil – oven i de nyligt indførte gebyrer for behandling af ansøgning om opholdstilladelse – tilsammen medføre en væsentlig forøgelse af internationale studerendes udgifter i forbindelse med ansøgning om opholdstilladelse.

KUR finder derfor, at krav om sproglige kvalifikationer, dokumenteret ved disse tests, bidrager til at forringe de kulturministerielle uddannelsers mulighed for at tiltrække højt kvalificerede udenlandske studerende.

Fastholde differentierede sprogkrav: KUR er opmærksom på, at lovforslaget indebærer, at de nærmere krav til sprogprøver og sprogniveauer først vil blive fastlagt, efter at et forslag er vedtaget og i dialog med de berørte ministerier. KUR må imidlertid allerede nu pointere, at inden for de kunstneriske uddannelser er kravene forskellige, afhængig af studieretning.

Kulturministeriets kunstneriske uddannelser har derfor behov for, at det også efter vedtagelsen af ændringsforslaget er muligt at opretholde den nuværende praksis, hvorefter den enkelte institution selv fastsætter uddannelsesrelevante sprogkrav.

Institutionerne vedkender sig deres store ansvar at afdække de studerendes sproglige kompetencer inden optag, men form og krav bør fortsat fastsættes af den enkelte institution. Formelle sprogkrav skal kunne påkræves, der hvor det skønnes relevant. Musikkonservatorierne redegør i vedhæftede bilag 1 nærmere for deres ønsker om fortsat at kunne vurdere sproglige kompetencer i sammenhæng med de afgørende kunstneriske kompetencer.

Vi vurderer også, at det at være studerende fra lande med engelsk som modersmål ikke er garanti for sprogkundskaber. Et krav på relevante uddannelser om, at "Ansøgere som kan dokumentere, at den adgangsgivende uddannelse er undervist på engelsk" vil være mere præcist.

Bemærkninger til studerendes dokumentation for selvforsørgelse:

Lovforslaget vil gøre det til en betingelse for opholdstilladelse for udenlandske studerende, at den studerende dokumenterer at have oprettet en spærret konto i en dansk bank med et beløb svarende til den samlede, årlige SU for udeboende.

KUR vurderer, at det vil være særdeles vanskeligt at oprette en sådan konto på et tidspunkt, hvor den studerende hverken har dansk cpr.nr. eller opholdstilladelse.

Vi forventer, at konsekvensen vil være færre kvalificerede studerende end vi ellers ville kunne rekruttere – og føre til dimission.

KURs Forudsætninger: Ovenstående høringssvar er baseret på følgende forståelse:

- at udvekslingsstuderende og gæstestuderende fra 3.-lande, der tager en del af deres uddannelse i Danmark, *ikke* er omfattet af dokumentationskravet (fordi deres hjemuniversitet indestår for deres sproglige forudsætninger);
- at udenlandske studerende med engelsk som modersmål *ikke* er omfattet af kravet til dokumentation;
- at lovforslagets term "uddannelse på tilsvarende niveau" *inkluderer* kunstneriske og kulturelle uddannelser i udlandet (Forslagets bemærkninger om familiesammenføring vedr. pointgivning for ægtefællens kvalifikationer);
- at det skærpede krav til selvforsørgelse *ikke* vedrører udvekslingsstuderende på Kulturministeriets videregående uddannelser;
- at ændringer i reglerne for ægtefællesammenføring *ikke* får betydning for medfølgende familiemedlemmer til studerende eller lærere ved Kulturministeriets kunstneriske og kulturelle uddannelsesinstitutioner.

Med venlig hilsen

Sven Felding, rektor,
Kunstakademiets Arkitektskole
Fmd. f. KUR

Bertel Krarup, rektor,
Det Kgl. Danske Musikkonservatorium
Næstfmd. f. KUR.

21. februar 2011

**Høringssvar til KUR-Sekretariatet v/Torben Holm fra MUR/
Musikkonservatoriernes Internationale Erfa-Udvalg**

Ad. Skærpede dokumentationskrav vedr. engelskkundskaber i forbindelse med ansøgning om studieopholdstilladelse

Kulturministeriets uddannelser har forskellig vægtning af akademisk skriftlighed. En fortsat mulighed for at fastsætte egne sprogkrav vil være af stor betydning for at kunne tiltrække de bedst egnede studerende til de kunstneriske uddannelser. Sproglige kompetencer er vigtige, men kan vurderes forskelligt afhængig af studieretning inden for de kunstneriske uddannelser.

Musikkonservatoriernes hovedundervisningsform er instrumentalundervisning med et kunstnerisk/musisk undervisningssprog, som er specialiseret og hvor dokumentation for formelle sprogtest ikke vil være en fordel, men måske snarere en ekstra barriere for at kunne tiltrække de bedst kvalificerede studerende. De formelle sprogtest er dyre og de nye gebyrregler er også en ekstra udgift.

Det anbefales at de sproglige kompetencer bør afdækkes inden optag, men form og krav fastsættes af den enkelte institution. Formelle sprogkrav skal kunne påkræves, der hvor det skønnes relevant.

Eksempel på håndtering af sprogkrav: DKDM har med sit særlige fokus på de kinesiske studerende og de sproglige barrierer gjort sig nogle erfaringer. Der afholdes Skypeinterviews med henblik på at afdække sproglige kompetencer forud for optag. Alle studerende fra tredjelande skal skrive under på konservatoriets sprogpolitik, hvoraf det fremgår hvilke forventninger der er til deres engelske sprogkundskaber.

De musiske kompetencer er afgørende for om de optages på konservatoriet. Flere studerende ville ikke kunne have bestået formelle engelske sprogtest inden ankomst til DK, men har i løbet af deres uddannelse relativt hurtigt formået at forbedre deres engelskkundskaber i en grad, så de uden problemer har kunnet gennemføre studierne. Flere kinesiske studerende uddannet fra DKDM har vundet orkesterpladser og undervisningsstillinger i Kina på trods af de sproglige kompetencer ikke har været dokumenteret i formelle sprogtest. Eksempelvis:

Qiao Jia Jia, professor Central Conservatory of Music, Beijing

Ran Ran Ni, 2007 Hanzhou Philharmonic.

Li Mao, Symphony Orchestra of National Arts Performing Center Beijing.

Musikkonservatorierne vil hermed anbefale at de kunstneriske uddannelser kan fokusere på vurdering af kunstneriske kompetencer. De sproglige kompetencer bør stadig vurderes individuelt af den enkelte institution.

Venlig hilsen og på vegne af

Det Jyske Musikkonservatorium

Rytmask Musikkonservatorium

Syddansk Musikkonservatorium

Det Kongelige Danske Musikkonservatorium

Musikkonservatoriernes Internationale Erfa-Udvalg v/internationaliseringsansvarlige:
Keld Husbond, Aage Hagen, Jesper Asp og Marianne Løkke Jakobsen.

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSAADVOKATER

FORMAND:
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@STAGETORN.DK

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere
og Integration
Lovkontoret
Holbergsgade 6
1057 Kbh. K

SEKRETARIAT:
AMAGERTORV 11. 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

St. Strandstræde 21
21. februar 2011

Vedr.: J.nr. 10/27352. Høring over forslag til ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Ministeriet har med mail af 3. ds. anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse vedr. ovennævnte høring. Høringsfristen er sat til den 21. ds.

Materialet har været udsendt til bestyrelsen, der har kommentarer både til lovforslagets tilblivelse, indhold og bemærkningerne hertil.

Indledning

Som det fremgår af bemærkningerne side 10, er baggrunden for lovforslaget en aftale truffet den 7. november 2010 med regeringens støtteparti. Aftalen blev til i forbindelse med Finanslovsforhandlingerne, og der var i begyndelsen af november betydelig uklarhed om, hvad der egentlig var aftalt. Da der er tale om en aftale indgået under Finanslovsforhandlingerne, frygter foreningen, at høringsprocessen reelt er uden betydning for den indgåede aftale og dermed udformningen af lovforslaget.

Lovforslaget er blevet markedsført som en modernisering af 24-årsreglen, særligt fordi der ville være nogle få under denne aldersgrænse, der ville få adgang til ægtefællesammenføring, hvis de besad særligt høje kvalifikationskrav, som f. eks. en kandidateksamen fra et top-20 universitet.

Lederen af regeringens støtteparti udtalte til gengæld om aftalen: "Den fuldstændig uuddannede tilhullede kvinde fra Pakistan eller Somalia – eller hvor ved jeg – har ingen mulighed efter det her for at komme til Danmark. Også selv om de indtil nu gældende krav er opfyldt." (Pia Kjærsgaard citeret i Berlingske den 9. november 2011).

Selve lovforslaget, som det nu foreligger, er blevet på 123 sider, hvor man søger at begrunde den aftale, der blev truffet under Finanslovsforhandlingerne. Man kan stille spørgsmålstejn allerede ved indledningen, hvor det anføres: "Den faste og fair udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti indførte i 2002, har virket efter hensigten. Antallet af familiesammenføringer og meddelte asyl er faldet drastisk, mens antallet af studerende og arbejdstagere er steget." Det siges i næste

afsnit, at "der er blevet skabt råderum til at fokusere på og prioritere integrationen, som har været en succes".

Lovforslaget vil ikke have betydning for bruttoansøgetallet på asylområdet, eftersom udlændinge, der meddeles opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 (konventionsstatus) eller stk. 2 (beskyttelsesstatus) og er i risiko for forfølgelse i deres hjemland, ikke vil komme til at være omfattet af pointsystemet, eftersom dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Man gentager – nærmest som et mantra – det med den faste og fair udlændingepolitik flere gange i bemærkningerne, ligesom ordet håndfast er strøet rundt om i omtalen af skærper og stramninger.

Lovteksten fsva familiesammenføring

Udlændingeloven er i forvejen temmelig mishandlet, hvor bare den gældende § 9 har 25 stykker, og herefter kommer § 9 a – g. Nu foreslås indsat et stk. 12 i § 9 med 8 underpunkter, hvor man stiller skærpede krav til ægtefællesammenføringen, bl.a. en forhøjelse af det depositum, der skal stilles, der ikke er fornødent sagligt begrundet i prisniveauet, en længere periode, hvor den herboende ikke har modtaget offentlig hjælp, skærpede krav til den herboendes fuldtidsbeskæftigelse og uddannelse, herunder sprogkrav.

Kravene til den, der vil familiesammenføres, skærpes også efter et meget omtalt pointsystem, der indeholder krav til erhvervs erfaring, sproglige kvalifikationer, der begunstiger skandinaver og folk, der taler engelsk, tysk, fransk eller spansk, samt de meget omtalte uddannelser, ikke mindst stk. 15, pkt. 3 f: "120 point for at dokumentere at have færdiggjort en PhD eller en kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 20 bedste i verden".

Blandt de mindre pointsummer er under pkt. 4 i samme bestemmelse 10 points for ikke at bosætte sig i et udsat boligområde (dvs. det, som andre betegner som ghettoer) og 10 points for at deltage aktivt i en global humanitær organisation.

Med alle forslagene kommer § 9 op på at rumme 29 stykker.

Umiddelbart kunne man tro, at det kunne være en styrkelse af udlændingenes retskrav, at alt blev reguleret så detaljeret i loven, men overordnet set, er det snarere udtryk for, at man har valgt at foreslå et unødigt detaljeret og uoverskueligt system, som vil være vanskeligt for potentielle ansøgere at overskue og unødigt tungt at administrere.

Det sender et signal både til udlændinge og herboende om, at udlændinge – bortset fra dem fra top-20 universiteter – ikke er velkomne her. Men at man vil gøre opnåelse af opholdstilladelse så besværlig som mulig.

I bemærkningerne side 74 – 87 forholder man sig til Danmarks internationale forpligtelser. Det har været fremme i debatten, at der intet skulle være til hinder for, at de enkelte stater stiller krav vedr. kvalifikationer mv. til immigranter, og at dette også forekommer i andre lande, som vi gerne vil sammenligne os med. Det særlige i relation til dette forslag er imidlertid, at forslaget ikke generelt drejer sig om immigration, men derimod ægtefællers mulighed for at udøve familieliv, jfr. EMK art. 8. Umiddelbart synes forslaget at være mere restriktivt, end hvad der kendes i andre europæiske lande, hvorfor der består en risiko for, at Danmark kommer på kant ikke alene med art. 8, men også art. 14, der bl.a. omhandler diskrimination som følge af bl.a. sprog, national eller social oprindelse. Det forventes, at andre høringsparter vil udbygge dette synspunkt.

Ulovlig indrejse, skærpet straf

Blandt andre ændringer er også forslag om at skærpe strafferammen for ulovlig indrejse i § 59 b. Det hedder herom i bemærkningerne side 14:

"Regeringen og Dansk Folkeparti er derudover enige om en skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud.

Regeringen og Dansk Folkeparti finder det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Dette gælder særligt i gentagelsestilfælde.

Aftaleparterne er derfor enige om, at gentagelse gøres til en skærpende omstændighed, og at strafferammen forhøjes fra fængsel i 2 år til fængsel i 3 år."

Hvis lovforslaget var tilblevet på normal måde – og ikke under Finanslovsforhandlingerne - ville det have været nærliggende, at man havde undersøgt virkningen af den seneste skærpelse af strafniveauet, inden man på ny skærpede strafferammen. Foreningen finder i øvrigt anledning til at advare mod, at man i bemærkningerne giver så præcise anvisninger til domstolene som sket med hensyn til det konkrete strafniveau. Foreningen tilføjer, at det heller ikke er undersøgt, hvorledes den foreslåede skærpelse vil påvirke Kriminalforsorgen, der pt. lider under stærk overbelægning.

Foreningen kan i det hele ikke anbefale forslaget.

På foreningens vegne

Henrik Stagetorn

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Sagsnr. 11-227
Vores ref. MLK/lgy
Deres ref. 10/27352

Sendes pr. e-mail til lau@inm.dk og lovkontoret@inm.dk

Den 21. februar 2011

Bemærkninger til ændring af udlændingeloven (reform af ægtefællesammenføringsreglerne mv.)

LO har modtaget høring vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.), men har ikke kunnet behandle de foreslåede ændringer politisk, hvorfor der tages forbehold for efterfølgende behandling i LO's kompetente organer.

LO finder ikke, at forslaget har selvstændig betydning for den arbejdsmarkedspolitiske udvikling, og har derfor bedømt det ud fra sammenføringsvinklen alene.

LO forudsætter, at de foreslåede ændringer af udlændingeloven bygger på uændret respekt for og efterlevelse af tiltrådte internationale konventioner og forpligtelser i det europæiske samarbejde.

I lyset af det næsten halverede antal tilladelser til familiesammenføring gennem den seneste tiårsperiode er det vanskeligt at se det påtrængende samfundsmæssige behov for stramning af ægtefællesammenføringsreglerne på nuværende tidspunkt. Dette så meget desto mere, som virkningerne af indførelsen af den nye indvandringsprøve endnu ikke er kendte.

LO finder det markante skift i indvandringmønstret med færre flygtninge og sammenførte og flere arbejdstagere og studerende bekymrende – ud fra vore mål om at bekæmpe diskrimination, racisme og fremmedhad og fremme solidariteten mellem alle uanset etnisk baggrund.

Dette skift er ikke båret af et menneskesyn, der gavner de svages mulighed for at opnå integration eller tage ansvar for sin og familiens indplacering i det danske samfund – her tænkes især på torturofre, stærkt traumatiserede og andre svage grupper.

I øvrigt indebærer hyppige regelændringer, at lovgivningen bliver mindre overskuelig og forudsigelig.

LO ser ingen grund til at stramme den hidtidige 24-årsregel, men finder det afgørende herudover at opretholde så meget personlig frihed, som mulig, når det gælder valg af ægtefælle og familie. Det foreslåede pointsystem strammer ægtefællesammenføringsreglerne uhørt meget, specielt for personer uden lang videregående uddannelse, hvorfor LO tager afstand fra forslaget.

Efter forslaget gøres ægtefællesammenføring betinget af nye håndfaste og ufravigelige krav om, at den herboende ægtefælle er integreret i det danske samfund. Der stilles krav om dokumentation af såkaldt "integrationsrelevante" kvalifikationer, som skal være helt særlige for den udenlandske ansøger.

Efter LO's opfattelse vil kvalifikationer, der kan sikre deltagelse på det danske arbejdsmarked på ordinære vilkår, være fuldt tilstrækkelige.

Som led i firepartsaftalen af 2006 om styrket integration gennemførte LO, DA og KL i samarbejde med en række kommuner VIP2-projektet, hvor indsatsen med jobpakker viste, at personer med anden etnisk baggrund fra matchgruppe 3 i høj grad kunne bringes i ordinær beskæftigelse med den fornødne støtte til opkvalificering mv.

Kravene skærpes ligeledes, når det gælder parrets samlede tilknytning til Danmark, som fremover skal være væsentlig større end til et andet land. Den udenlandske ansøger skal således have flere visumophold i Danmark samt i den forbindelse gennemføre kursus i dansk – altså hér i landet. Dette indebærer, at de samlede omkostninger ved ægtefælleansøgning fremover bliver væsentlig højere, end tidligere.

Ifølge forslaget skal den herboende ægtefælle også stille økonomisk sikkerhed, som fordobles til 100.000 kr. ud over, at pågældende skal have været fuldtidsbeskæftiget i mindst to år og seks måneder inden for de sidste tre år, have bestået danskprøve og ikke have modtaget offentlig hjælp efter bl.a. aktivloven inden for de sidste tre år eller være dømt ubetinget fængselsstraf af ét år og seks måneders varighed eller mere.

LO finder de strammede krav bekymrende og frygter, at det vil begrænse familiesammenføringsmulighederne både for flygtninge og indvandrere samt personer med anden etnisk baggrund, der f.eks. er berørt af arbejdsløshed en periode. Sidstnævnte vil selvsagt særligt gøre sig gældende i den nuværende konjunktursituation med høj arbejdsløshed. Modtagelse af revalideringsydelse, der har et konkret erhvervssigte for den herboende, foreslås ligeledes helt urimeligt at udelukke sammenføring.

Det anføres, at der kan opnås point på baggrund af erhvervserfaring, sproglige kvalifikationer og færdiggjort uddannelse med mulighed for supplerende point ved bosættelse udenfor udsat boligområde, deltagelse i humanitært arbejde eller selvforsørgende i hjemland.

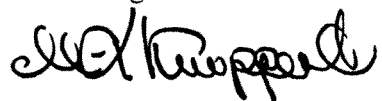
Pointsystemet er imidlertid indrettet, så det favoriserer velstillede udlændinge med høj uddannelse – grupper, som i forvejen kan få adgang gennem de dertil indrettede kortordninger.

Det foreslåede pointsystem er til fordel for personer med lang uddannelse, hvorimod den helt almindelige LO-lønmodtager får langt sværere ved at opfylde kravene. For det første, fordi mange almindelige LO-medlemmer er berørt af arbejdsløshed, og derfor får svært ved at opfylde kravene til den herboende ægtefælle. Og for det andet, fordi LO-medlemmernes ægtefælle typisk også er potentielle LO-medlemmer, der alene kan opnå point i kraft af erhvervserfaring og ikke en faglært uddannelse. Der er med andre ord tale om en urimelig forskelsbehandling til gavn for de højtuddannede.

Kontrollen skal også skærpes over for udenlandske studerende, der ikke er reelle studerende. Ansøgninger skal fremover ledsages af dokumentation for både bestået egenfinansieret sprogtest (engelsk) og for de fornødne midler til selvforsørgelse.

Sidstnævnte kan bidrage til at udlændinge ikke indrejser med henblik på at arbejde ulovligt, hvilket LO kan støtte.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marie-Louise Knuppert', written in a cursive style.

Marie-Louise Knuppert

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration
Lovkontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

J.NR.: 2009-1-0280
Ref.: me

Att.: Chefkonsulent Lisbeth A. Kunnerup

D. 21 02 2011

Høring om udkast til lovforslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Professionshøjskolerne Rektorkollegium – University Colleges Denmark takker for indkaldelse til høring om udkast til lovforslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Først og fremmest vil kollegiet påpege, at det må bero på misforståelser, når der i forslaget tildeles forskellige antal point for uddannelser, der ækvivalerer i henhold til kvalifikationsrammen. Det er tilfældet, når der tildeles forskellige point for på den ene side de bacheloruddannelser der er taget ved et universitet i Danmark eller i udlandet, og på den anden side professionsbacheloruddannelser eller uddannelser taget i udlandet, svarende til en bacheloruddannelse udbudt ved en professionshøjskole i Danmark (§9, stk. 15, 3) a, b, c og d). Det vil i givet fald undergrave uddannelseslovgivningen på fuldstændig uhørt og uacceptabel vis.

Ifølge den Danske Kvalifikationsramme for Livslang Læring, der er udviklet i et samarbejde mellem Undervisningsministeriet, Videnskabsministeriet, Kulturministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet, er der fire niveauer for videregående uddannelse i Danmark. De fire niveauer er; erhvervsakademi-, bachelor-, kandidat- og Ph.d.-niveau. Dvs. at en universitetsbacheloruddannelse og en professionsbacheloruddannelse er på samme niveau, når det drejer sig om den viden, de færdigheder og de kompetencer, som uddannelsen giver.

Kvalifikationsrammen fastslår derfor at begge typer bacheloruddannelser er på samme niveau, og derfor må de også i denne sammenhæng udløse samme antal point.

Hvis målet er at give point efter kvalifikationer ift. at kunne integreres på arbejdsmarkedet kunne der argumenteres for at pointforskellen snarere kunne være omvendt, idet en professionsbachelor i henhold til uddannelsens formål skal kvalificere dimittenden til at træde direkte ind på arbejdsmarkedet. De fleste professionsbacheloruddannelser tager længere tid at gennemføre end universitetsbacheloruddannelserne, idet professionsbacheloruddannelserne indeholder praktikforløb.

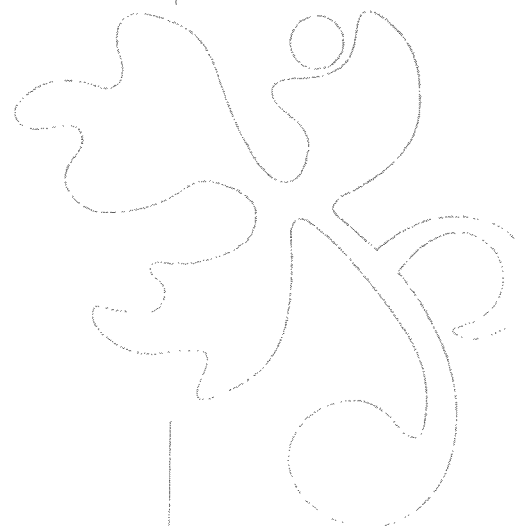
University Colleges
Denmark
Ny Vestergade 17 st.tv
1471 København K
Tlf. 3338 2200
Fax 3338 2209
uc@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

For det andet finder Kollegiet det uhensigtsmæssigt, at der opstilles nye barrierer for at tiltrække udenlandske studerende til danske videregående uddannelsesinstitutioner, som der f.eks. lægges op til i bemærkningerne til lovforslaget om at skærpe selvforsørgelseskravet. Sektoren ser det som sin opgave at arbejde for en øget internationalisering i professionshøjskolesektoren, helt i tråd med regeringens og EU's overordnede politik for øget studentermobilitet.

Venlig hilsen

Laust Joen Jakobsen
Formand
Professionshøjskolernes Rektorkollegium

NATIONALT
UDLÆNDINGECENTER

Sagsbehandler: BSP

Anker Heegaards Gade 5
1780 København V

Telefon: 3314 8888
Telefax: 4515 0039

E-mail: rpchi@politi.dk
Web: www.politi.dk

Vedrørende Udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne:

Under henvisning til Integrationsministeriets mail af 3. februar 2011 skal Rigspolitiets fremsætte nedenstående bemærkninger til Integrationsministeriets udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne):

Generelt

Politiet varetager på baggrund af det til enhver tid gældende retsgrundlag, herunder de forpligtelser, der følger af Schengen-samarbejdet, og under hensyntagen til det aktuelle trusselsbillede, den nødvendig, målrettede operative politifaglige indsat såvel i form af grænsekontrol som ved kontrol mv. af udlændinge, der opholder sig og/eller arbejder ulovligt i Danmark.

Politiet opgaver i relation til familiesammenføringsager er, at politikredsene – på baggrund af en konkret begrundet anmodning fra Udlændingetjeneste – foretager samlivskontrol dels i sager, hvor Udlændingetjeneste behandler en førstegangsansøgning om opholdstilladelse, og hvor den udenlandske ægtefælle/samlever allerede befinder sig her i landet, dels – og typisk – i sager, hvor der er meddelt en tidsbegrænset opholdstilladelse. I sidstnævnte sager vil samlivskontrol kunne iværksættes såvel i forbindelse med Udlændingetjenestes behandling af en forlængelsesansøgning som på et hvilket som helst andet tidspunkt.

Politiet tilrettelægger kontrollens praktiske gennemførelse og træffer i den forbindelse beslutning om, hvorvidt – og i givet fald hvornår – henvendelse til parterne på den angivne fælles bopæl skal ske. Side 2

Punkt 2.2.1. Et skærpet tilknytningskrav

I lovforslaget er der lagt op til et skærpet tilknytningskrav. Det fremgår af lovforslaget, at den herboendes arbejdsmarkedstilknytning fortsat efter en konkret vurdering skal kunne være et moment, som kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det fremgår videre, at skærpelsen af tilknytningskravet vil medføre større krav til herboendes arbejdsmarkedstilknytning, både med hensyn til varigheden samt kontinuiteten og indholdet heraf, for at dette kan afkorte kravet til varigheden af herboendes ophold.

Arbejdsmarkedstilknytningen kan i de fleste tilfælde dokumenteres ved ansættelseskontrakt, lønsedler, årsopgørelser etc. Det fremgår endvidere af lovforslagets bemærkninger (side 109), at den herboende skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden. Det fremgår videre, at selvstændig virksomhed skal medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse, samt at udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen.

Det er imidlertid Rigspolitiets opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at der kan opstå situationer, hvor det af den herboende oplyste omkring varigheden, kontinuiteten og indholdet af arbejdsmarkedstilknytningen giver anledning til tvivl, og i så fald hvordan oplysningerne vil skulle dokumenteres/kontrolleres.

Punkt 2.4.1.4. Øvrige supplerende point

I sammenhæng med ovenstående betragtninger er det endvidere Rigspolitiets opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at der kan opstå situationer, hvor der er tvivl om rigtigheden af en oplysning om, at ansøgeren ikke bosætter sig i et af de udsatte områder (side 63).

I forlængelse heraf fremgår det af bemærkningerne (side 121), at ”hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde

strafansvar, jf. straffelovens § 161. Det vil være udgangspunktet ved vurderingen af om et tilstrækkeligt antal point er opnået, at udlændingens oplysninger om pointgrundlaget og dokumentationen herfor lægges til grund uden nærmere efterprøvelse, medmindre der måtte være konkrete omstændigheder i sagen, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger. Såfremt der foreligger mistanke om forkerte afgivne oplysninger, vil Udlændingesservice kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf eller anmode udlændingen om yderligere dokumentation for sine oplysninger”.

Rigspolitiet ønsker en nærmere uddybning af, hvorvidt formuleringen ”såfremt der foreligger mistanke om forkerte afgivne oplysninger, vil Udlændingesservice kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf” skal forstås, herunder om udlændingemyndighederne forventes at gøre øget brug af politikredsene i forbindelse med fremtidig kontrol af de afgivne oplysninger, herunder f.eks. af varigheden samt kontinuiteten og indholdet af den herboendes arbejdsmarkedstilknytning.

Rigspolitiet vil i den forbindelse gøre opmærksom på de igangværende drøftelser omkring snitfladerne på udlændingeområdet, herunder om opgaver, der ikke er af politifaglig karakter, kan udføres mere effektivt af andre myndigheder, f.eks. af Udlændingesservice.

Det er således Rigspolitiets opfattelse, at en eventuel kontrol af rigtigheden af de afgivne oplysninger til brug for pointgrundlaget, ikke er af politifaglig karakter, og som således ikke vil skulle kontrolleres af politiet.

HØRINGSSVAR

Dato:	21. februar 2011
Kontor:	Sekretariatet
J.nr.:	11/09225
Sagsbeh.:	MNS

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne)

Hermed fremsender Rådet for Etniske Minoriteter svar på ovenstående høring. Rådet har følgende bemærkninger til udkastet:

Rådet for Etniske Minoriteter har noteret sig, at lovforslaget er endnu et led i en lang række af stramninger på udlændingeområdet. Inden virkningen af de allerede gennemførte stramninger er vurderet, foreslås nu yderligere stramninger/ændringer.

Det system, man har konstrueret, er blevet til et langt og uoverskueligt forhindringsløb, som ingen uden advokatbistand tør kaste sig ud i at forsøge at forstå, endsige at gennemføre. Og for enden af rækken af de tilsyneladende objektive kriterier støder man som ansøger på et tilknytningskrav, der nu bygger på et skøn over, hvorvidt parrets samlede tilknytning er væsentligt større til Danmark end til et andet land.

Rådet for Etniske Minoriteter er det første meget betænkelig ved, at det efterhånden er blevet temmelig dyrt for en borger at opnå familiesammenføring. Ser man bort fra omkostningerne forbundet med rejser frem og tilbage mellem Danmark og ansøgerens hjemland, skal man nu på grund af det foreslåede skærpede tilknytningskrav have været i Danmark flere gange, og selv have betalt et kursus i dansk på mindst A1-niveau. Et visum koster i dag 450 kr. og en danskprøve koster 1171 kr. Siden den 15. november 2010 har man endvidere skullet bestå en indvandringsprøve, der tages her i landet, og som koster 3000 kr.

Lige inden jul vedtog Folketinget en lang række gebyrer på udlændingeområdet, der trådte i kraft ved årsskiftet. Det koster ifølge de nye regler 5975 kr. at indgive ansøgning om familiesammenføring. Man får ikke pengene tilbage, hvis man får afslag, dog opkræves endnu et gebyr, hvis man søger om at få sin sag genoptaget eller hvis man klager over et afslag.

Den herboende skal også opfylde de nye pointregler for tidsubegrænset opholdstilladelse – også selvom den pågældende allerede har tidsubegrænset opholdstilladelse, men efter de gamle regler. Det koster efter de nye gebyrregler 3.550 kr. at ansøge om tidsubegrænset opholdstilladelse. Dertil kommer, at den herboende skal have bestået Prøve i Dansk 2, som koster 1.171 kr. at aflægge. Endelig skal den herboende udvise aktivt medborgerskab i form af deltagelse i nationale eller lokale organisationer eller foreninger, eller alternativt bestå en medborgerskabsprøve, der først forventes afholdt fra juni 2011, og som sandsynligvis også kommer til at koste noget at tage.

Samlet set kommer en sag til at koste den pågældende i omegnen af 16.000 kr.

Læg hertil en sikkerhedsstillelse, der nu foreslås hævet fra 50.000 til 100.000 kr.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, at de samlede omkostninger ved at søge ægtefællesammenføring er blevet så høje, at retten til et familieliv nu kun er en rettighed, der tilhører de rige. Forslaget vil ramme skævt, idet mindrebedemlede personer vil have sværere ved at få deres ægtefælle til landet.

For det andet finder Rådet for Etniske Minoriteter, at strammingerne er uhensigtsmæssige set i forhold til dagsordenen om et Danmark i vækst. De ressourcestærke vil i stedet søge til andre lande, og Danmark mister muligheden for at fastholde de veluddannede og tiltrække ny arbejdskraft.

Lovforslaget er udarbejdet med udkast i en aftale, der har til formål at rette op på Danmarks økonomi. Men den økonomiske gevinst, forslaget lægger op til, er intet at måle i forhold til det signal, det sender til befolkningen og til den omkringliggende verden, som Danmark er en del af.

Rådet for Etniske Minoriteter mener, at indførelse af endnu strammere regler for ægtefællesammenføring hænger dårligt sammen med regeringens politik om, at mangfoldighed skaber vækst. Den økonomiske krise varer ikke evigt, og Danmark vil snart komme til at mangle arbejdskraft.

Rådet for Etniske Minoriteter mener grundlæggende, at det er relevant at indføre et pointsystem, der belønner den enkeltes initiativ for at blive en aktiv medborger i Danmark. Men kravene skal være fremadrettede for at virke motiverende. Rådet ser ingen problemer i, at ægtefæller, der ønsker at bo i Danmark, belønnes for at udvise samfundssind, tilegner sig sprog, uddanner sig og arbejder. Men når en så grundlæggende frihedsrettighed som retten til at vælge ægtefælle begrænses af en rigid vurdering af den pågældendes "integrationsrelevante kvalifikationer", som oven i købet for det meste drejer sig om bagudrettede egenskaber, virker tiltaget disintegrerende.

Rådet for Etniske Minoriteter anbefaler, at de krav, der stilles, er fremadrettede og drejer sig om det liv, der skal leves i Danmark. Frem for at belønne eksempelvis aktiv deltagelse i en global humanitær organisation i hjemlandet giver det efter rådets opfattelse mere mening, at der stilles krav om aktivt medborgerskab i Danmark. Ved at stille krav, som den pågældende har mulighed for at opfylde ved en indsats her i landet, signaleres det, at en aktiv indsats belønnes, og de fleste mennesker vil gøre deres bedste for at leve op til de krav.

Nogle af de fremadrettede krav, der stilles til livet her i Danmark, virker dog også besynderlige efter rådets mening. For eksempel er det efter det nye system pointgivende, hvis parret bosætter sig uden for et udsat boligområde. Man må gå ud fra, at regeringen mener, at de personer, der kan opfylde de foreslåede krav, er ressourcestærke personer, som kan og vil bidrage til vækst og velstand i Danmark. Hvorfor man ønsker at holde sådanne personer ude af de udsatte boligområder i Danmark, er uforståeligt efter rådets mening, og tillige i strid med regeringens eget udspil på området.

Rådet for Etniske Minoriteter anbefaler derfor, at reglerne også afspejler regeringens egen målsætning om en balanceret beboersammensætning i de udsatte boligområder. Netop ved at flere ressourcestærke borgere bosætter sig i de udsatte boligområder, får vi vendt billedet.

Med venlig hilsen

Muhsin Türkyilmaz

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
42331968 (John Udo Ukpo)
42331969 (Inga Axelsen)

Til Integrationsministeriet,
lau@inm.dk og
lovkontoret@inm.dk

17. marts 2011

**Høringssvar fra SOS mod Racisme, Danmark, vedrørende:
Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven - j.nr. 10/27352.**

SOS mod Racisme er imod den foreslåede såkaldte "modernisering" af reglerne om ægtefællesammenføring, og anbefaler kraftigt at lovforslaget trækkes tilbage. Subsidiært anbefaler vi alle folketingsmedlemmer at stemme nej til det. Efter SOS' mening strider det mod Den Europæiske Menneskeretskonventions artikel 8 og 12 (1950), og Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, artikel 12 og 16 (1948).

Vi vil i stedet anbefale, at man anvender EU-reglerne, som i princippet tillader ophold i et land i EU med ægtefælle og mindreårige børn.

Vores begrundelse er, at allerede med den nuværende danske lovgivning om familiesammenføring, vil det være umuligt for de fleste personer fra lande uden for EU, EØS og Schweiz at opfylde de danske krav, både vedrørende forhold, den enkelte har indflydelse på og vedr. andre forhold – fx tilknytningskrav.

Vi har derfor 2. september 2010 i et fælles brev fra SOS mod Racisme, Indvanderrådgivningen og Foreningen af Udlændingeretsadvokater stilet til stats- og udenrigsministre i Europarådets medlemslande anbefalet, at ikke EU-borgere, som ønsker familiesammenføring i Danmark, anvender EU-reglerne for migrerende arbejdskraft, da kravene i de danske familiesammenføringsregler vil være umulige at opfylde for de fleste:

"In conclusion: If a Dane or a person from another country outside of EU/EEA/Switzerland wishes reunification in Denmark with a non-Danish spouse or child outside of EU/EEA/Switzerland, the best solution for the family will usually be to follow the EU rules by first settling and working in another EU/EEA country. See the more practical leaflet in Danish and the government's formal guidances. This will also allow for unification with children up to 21 years of age, and for an unlimited residence permit after 5 years in Denmark." (se bilag)

Med det nye lovforslag skærpes en række krav, og de bliver umulige at opfylde for endnu flere!

Det officielle Danmark har de seneste mange år haft travlt med at advare udlændinge om arrangerede ægteskaber og tvangsægteskaber, modsat ægteskaber baseret på kærlighed, indgået af parternes egen fri vilje. Det fremsatte lovforslags grundidé er imidlertid, at familiesammenføring til Danmark kun vil kunne finde sted til Danmark, hvis det antages at ville skæppe i det danske samfunds pengekasse, og de nyankomne skønnes nemt integrerbare i Danmark!

I den forbindelse ønsker vi at minde om menneskerettighedernes værnen om familiens enhed – inkl. børn, og om individets ret til selv at vælge sin ægtefælle jf. EMRK art. 8 og 12; Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, art. 12 og 16..

Reglerne i det nye lovforslag kan kun ses som et anti-immigrationsudspil. Hele beskrivelsen af baggrunden for lovforslaget bygger på fremmedhad, foragt for udlændinge som mennesker, og en begejstring for dansk nationalisme! Den "succes" som beskrives (side 11) med et fald i ægtefællesammenføringstilladelser og ændret fordeling af ægtefællernes nationaliteter har mange bagdele:

- Mange familier må leve adskilt i årevis.
- Mange familier i Danmark lever i en konstant stresset situation, hvor den nytilkomne ægtefælle møder for store og urimelige krav om undervisning og eksamen i det danske samfund og i dansk sprog, fuldtidsarbejde, samtidig med at vedkommende skal vænne sig til et nyt land, en ny familie og nye skikke.
- Mange børn får i strid med Børnekonventionen afslag på familiesammenførelse med deres forældre under henvisning til, at de skulle være: "vanskeligt integrerbare",
- Børn over 15 år har efter dansk lov ikke retskrav på familiesammenføring med deres forældre, mens de har krav på det efter Børnekonventionen.
- Samtidig har en stor gruppe dansk-udenlandske par bosat sig i Sverige, Tyskland eller et andet EU-land, for senere at kunne opnå familiesammenføring til Danmark efter EU-reglerne. Således bliver de nødt til først at lære et andet samfund og dets sprog at kende, før de vil kunne bosætte sig i Danmark, og begge parter vil ofte være uden tæt kontakt til deres egen familie.

Den ventetid i usikkerhed, og de chikaner, som familierne oplever fra Udlændingelovgivningens og de danske myndigheders side, må formodes at skabe stor lidelse og stor bitterhed mod Danmark, hvilket vil modarbejde integrationen i Danmark.

Asylansøgere og herboende borgere fra tredjelande hindres i stor udstrækning muligheden for familiesammenføring til Danmark, da de fleste af disse borgere netop ikke kan bosætte sig i et andet EU-land først.

Vi kan ikke se de mange danske hindringer for familiesammenføring som andet end chikane, der skal:

- 1) hindre immigration til Danmark af folk fra tredjelande
- 2) i særlig grad hindre ægtefællers adkomst til at bo i Danmark, hvis de kommer fra et ikke-vestligt land, og ikke kan opfylde sprogkrav svarende til norsk-, svensk-, engelsk-, tysk-, fransk-, eller spanskundskaber på niveau svarende til studieprøven (C 1)
- 3) i særlig grad hindre adkomsten af personer, der ikke har en lang uddannelse eller erhvervs erfaring jf. positiv-listen.

De danske lovskriveres udgangspunkt synes ifølge lovforslaget ikke først og fremmest at være udsprunget af biologisk racisme som i Nürnberglovene af 1935 (se bilag), omend denne virkning, skønt udtalt, kan blive en konsekvens af forslaget.

Det danske udgangspunkt synes snarere at være kulturracistisk: en kombination af fremmedhad og fordomme over for folk uden for vestlige eller europæiske lande.

Det kommer bl.a. til udtryk i dette citat fra lovforslaget (side 9):

" Der skal ikke komme udlændinge hertil, som undergraver den danske velfærdsmodel."

Vi tror, at udlændinge der kommer hertil som familiesammenførte, ikke har til hensigt at undergrave den danske velfærdsmodel, men netop kommer for at leve sammen som familie. Udlændinges og specielt familiesammenførtes undergravelse af den danske velfærdsmodel har i øvrigt været blokeret af anden dansk lovgivning i årevis.

"En politik som den skitserede vil betyde, at de, der ikke opfylder en række håndfaste kvalifikationskrav, vil få afslag på ægtefællesammenføring." (Side 10)

Den økonomiske sikkerhedsstillelse øges til 100.000 kr.

Hvor er individets ret til selv at vælge sin ægtefælle?

Det danske tilknytningskrav er enestående i sin stupiditet og strenghed, og skærpelsen af det i nærværende lovforslag er uhørt. Begrundelsen er fuldstændig ulogisk! (side 12):

"Det vil blandt andet være med til at sikre, at nyankomne familiesammenførte udlændinge har erhvervs erfaring med sig til Danmark, og at de har en forståelse af de grundlæggende danske værdier, når de meddeles opholdstilladelse. De har derfor langt bedre forudsætninger for at lære det danske sprog og tilegne sig dansk kultur, finde et arbejde og respektere de grundlæggende værdier, som det danske samfund bygger på, herunder frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling."

Lovforslaget modarbejder netop danske frihedstraditioner og værdier som: frihed til at den enkelte selv kan vælge sin ægtefælle, frihed til at familien kan bo sammen. Lovforslaget knægter princippet om familiens enhed, og ethvert princip om ligestilling.

Hævelsen af de i forvejen voldsomme straffe for ulovligt ophold i Danmark, fra 2 år til 3 år i gentagne tilfælde (side 87), er fuldstændig ude af proportionalitet med "forbrydelsens" karakter, og nærmer sig strafudmålinger i Tyskland før Krystalnatten.

Med lovforslaget viser Danmark ansigt som et autoritært, straffende, fremmedfjendtligt flertalsdiktatur, der søger at hindre dansk-udenlandske ægteskaber, for at holde den danske stamme "ren" og rig!

Vi synes, det er en hån mod individerne, at staten vil regulere, hvem de må gifte sig med, hvis de vil bo i Danmark!

Konklusion og anbefalinger:

SOS mod Racisme mener, at Danmark skal respektere menneskerettighederne, og at Folketinget bør vægte individets og familiens rettigheder højt.

Lovforslaget bør trækkes tilbage straks, subsidiært stemmes ned!

Lovforslagets fordomsfulde omtale af udlændinges motiver og adfærd i Danmark er en fornærmelse mod alle i Danmark! SOS mod Racisme vil anbefale, at regeringen og dens embedsmænd i fremtiden ophører med at anvende lovforslag til luftning af fremmedfjendtlig propaganda!

Vi vil foreslå, at Danmark indfører EU-reglerne ved familiesammenføring, således at Danmark overholder menneskerettighederne. Det vil medføre, at ægtepar ikke først behøver at slå sig ned i et andet EU-land før Danmark, og at ægtepar som grundregel kan få familiesammenføring til Danmark.

Anne Nielsen,

Formand for SOS mod Racisme, Danmark

Bilag:

Relevante artikler i:

- Den Europæiske Menneskerettighedskonvention
- Verdenserklæringen om Menneskerettigheder
- Nürnberglovene
- Resumé af EU-bestemmelserne
- Kopi af brev af 2.9.2010 fra SOS mod Racisme, Foreningen af Udlændingeretsadvokater og Indvanderrådgivningen til stats- og udenrigsministre i Europarådets medlemslande.

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 8 og 12 (1950):

Artikel 8

"Stk. 1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

Stk. 2. Ingen offentlig myndighed kan gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, undtagen for så vidt det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres ret og frihed."

Artikel 12

"Giftefærdige mænd og kvinder har ret til at indgå ægteskab og stifte familie i overensstemmelse med de nationale love, der giver regler om udøvelsen af denne ret."

Verdenserklæringen om Menneskerettigheder, artikel 12 og 16 (1948):

Artikel 12

"Ingen må være genstand for vilkårlig indblanding i private forhold, familie, hjem eller korrespondance, ej heller for angreb på ære og omdømme. Enhver har ret til lovens beskyttelse mod sådan indblanding eller angreb."

Artikel 16

1. Uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har mænd og kvinder, der har nået myndighedsalderen, ret til at gifte sig og stifte familie. De har krav på lige rettigheder med hensyn til indgåelse af ægteskab, under ægteskabet og ved dets opløsning.

2. Ægteskab skal kun kunne indgås med begge parter frie og fulde samtykke.

3. Familien er samfundets naturlige og fundamentale enhedsgruppe og har krav på samfundets og statens beskyttelse."

Uddrag af Nürnberglovene

I 1935 vedtog Tyskland Nürnberglovene, hvor Lov "til beskyttelse af det tyske blod og den tyske ære" af 15. september 1935 bl. a. forbød ægteskab og kønslig omgang mellem jøder og statsborgere af tyks eller artsbeslægtet blod. Formålet var bl.a. "renheden af det tyske blod og den tyske ære" (1935, <http://www.folkedrab.dk/sw66361.asp>)

"Gennemtrængt af erkendelsen af, at det tyske blods renhed er en forudsætning for det tyske folks videre beståen, og besjælet af en urokkelig vilje til at sikre den tyske nation for al fremtid har rigsdagen enstemmigt vedtaget følgende lov, som hermed bekendtgøres:

§1 1) Indgåelse af ægteskab mellem jøder og statsborgere af tysk eller artsbeslægtet blod er forbudt. Ægteskaber, som er indgået på trods heraf, er ugyldige, også dersom de for at omgå denne lov er indgået i udlandet.

2) Søgsmål for ugyldighed kan udelukkende rejses af den offentlige anklager.

§2 Kønslig omgang uden for ægteskab mellem jøder og statsborgere af tysk eller artsbeslægtet blod er forbudt."

EU's retlige bestemmelser om familiesammenføring, (2003/86/EC) er resumeret således (2003):
http://europa.eu/legislation_summaries/justice_freedom_security/free_movement_of_persons_asylum_migration/133118_da.htm

"Foranstaltningerne vedrørende familiesammenføring skal vedtages i overensstemmelse med forpligtelserne til at beskytte familien og respektere familielivet, som er stadfæstet i en lang række folkeretlige instrumenter. Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt, især i artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder.

På sit møde i Tammerfors (den 15. og 16. oktober 1999) lagde Det Europæiske Råd særlig vægt på behovet for indbyrdes tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold. Det Europæiske Råd erklærede, at Den Europæiske Union (EU) skal sikre en retfærdig behandling af tredjelandstatsborgere, som opholder sig lovligt på medlemsstaternes område og sikre en mere dynamisk integrationspolitik.

Med direktivet skal der fastlægges fælles regler i fællesskabsretten for retten til familiesammenføring for personer fra tredjelande med lovligt ophold på medlemsstaternes område. For øjeblikket er denne ret kun anerkendt af internationale retslige instrumenter, blandt andet konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder fra 1950. På nationalt plan er situationen meget forskelligartet. Og dog er familiesammenføring en måde at beskytte familien på og lette integrationen af tredjelandstatsborgere i medlemsstaterne. Den må derfor være en ret, der anerkendes overalt i EU.

Tredjelandstatsborgere, som er i besiddelse af en opholdstilladelse for mindst et år i en af medlemsstaterne, og som har reel mulighed for at tage varigt ophold, kan ansøge om familiesammenføring. Derimod finder direktivet ikke anvendelse for en tredjelandstatsborger, der ansøger om flygtningestatus, og hvis ansøgning der endnu ikke er truffet afgørelse om eller tjener til midlertidig beskyttelse. Det gælder heller ikke for unionsborgeres familiemedlemmer.

Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af eventuelle mere favorable vilkår i de nationale lovgivninger.

Hvem vil kunne opnå familiesammenføring?

- ægtefællen til den person, der ønsker familiesammenføring
- mindreårige børn af parret, herunder adoptivbørn (ved et mindreårigt barn forstås et barn under den myndighedsalder, der gælder i den pågældende medlemsstat, og ikke er gift).

Medlemsstaterne vil fortsat frit kunne vedtage bestemmelser om familiesammenføring

- af førstegradsslægtninge i lige linje
- af myndige ugifte børn
- af den ugifte partner.

Polygame ægteskaber anerkendes ikke: kun én kvinde kan opnå ret til familiesammenføring. Ligeledes kan børn af ikke-ankendte ægtefæller ikke opnå ret til familiesammenføring, medmindre barnets tarv kræver det (i henhold til konventionen om børns rettigheder af 1989).

Medlemsstaterne afgør, hvorvidt referencepersonen selv eller de af hans familiemedlemmer, der ønsker at blive sammenført med ham, kan indgive ansøgningen om familiesammenføring. Bortset fra i særlige tilfælde skal det familiemedlem, for hvem der søges om familiesammenføring, opholde sig uden for EU, så længe ansøgningen behandles. Medlemsstaten vil højst have ni måneder fra tidspunktet for indgivelse af ansøgningen til at behandle den. Der vil blive krævet visse former for dokumentation.

Et familiemedlem vil kunne nægtes tilladelse til indrejse og ophold, hvis det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den indre sikkerhed og den offentlige sundhed. De samme begrundelser vil kunne berettige til inddragelse eller afslag på fornyelse af en tilladelse.

Ansøgeren vil kunne blive afkrævet at have en passende bolig til rådighed, en sygeforsikring, stabile og tilstrækkelige midler til at dække egne og familiemedlemmernes behov uden at ligge den pågældende medlemsstats sociale system til byrde og samtidig overholde integrationsreglerne i den nationale lovgivning. Det kan ligeledes kræves af referencepersonen, at han har haft et ophold af en nærmere angivet varighed (højst to år) i den pågældende medlemsstat, før hans familiemedlemmer kan sammenføres med ham.

Der vil gælde særlige regler for familiesammenføring af flygtninge (dvs. med hensyn til begrebet familiemedlem, dokumentation for familiemæssig tilknytning, bolig, sygeforsikring, faste indtægter samt overholdelse af integrationsreglerne osv.).

Ud over en opholdstilladelse af samme varighed som referencepersonens vil familiemedlemmerne opnå adgang til uddannelse, til beskæftigelse og til erhvervsuddannelse på samme vilkår som ansøgeren. Senest efter fem års ophold vil ægtefællen eller den ugifte partner samt børn, der er blevet myndige, have ret til selvstændig opholdstilladelse.

I tilfælde af svig (forfalskning af dokumenter, proformaægteskab m.v.) vil der blive givet afslag på ansøgningen. I forbindelse med ethvert afslag vil de berørte personer have adgang til domstolsprøvelse af afgørelsen."

Kopi af brev til stats- og udenrigsministre i Europarådets medlemslande (word-udgave):

"

September 2, 2010

Your Excellencies:

**The Prime Ministers and the Ministers of Foreign Affairs
of the Member States of the Council of Europe via the Embassies in Denmark**

A primary aim of the Council of Europe is to ensure respect for human rights, democracy and the rule of law. Human rights are specified in the European Convention on Human Rights (ECHR).

Therefore we, the signing Danish organizations, address you, as *we are worried about the recent amendments to the Danish Act of Integration and Aliens Act* passed during the first 6 months of 2010. Furthermore, an economic "Recovery Package" which is indirectly discriminatory towards foreigners was passed in June 2010. These amendments have dire consequences for foreigners in Denmark and may affect your countrymen in Denmark.

We are also *worried about the increasing xenophobia in Denmark*. In this regard the Danish Peoples' Party (DPP) recently called for the abolition of Article 266b in the Penal Code, criminalising racism. As a supporting party for the liberal-conservative government since 2001, DPP has each year obtained substantial tightening of the Aliens Act as a payoff for voting for the government's policy. DPP also insists that family reunification in Denmark with a spouse or partner from a non-western country can only take place if both are at least 28 years of age, whereas normal minimum age for marriage in Denmark is 18 years.

In the following we point to some consequences for foreigners of the Danish legislation and praxis

Encouraging ethnic minorities to leave Denmark

Foreign citizens, other than EU/EEA/Swiss citizens, who have legally been staying in Denmark for many years, will from this year on get a favourable economical remuneration from the Danish State if they choose to *leave Denmark permanently and return to their country, not being able to return to Denmark during the next 10 years*. Local public authorities in Denmark are encouraged to inform "poorly integrated foreigners" about this possibility, and are indirectly remunerated when foreigners leave.

Some consequences of the "Recovery Package"

The Recovery Package makes it more difficult *to be entitled to receive and to continue receiving unemployment relief and sick leave benefits, as well as subsidies for children*. This tightening will especially affect foreigners and may render some of them prone to expulsion from Denmark, as well as precluding them from obtaining a permanent residence permit. Applicants for family reunification will have to pay a charge for each person, and an additional charge if appealing a negative decision. Moreover, foreigners will have to pay a charge when using an interpreter in the health care and social services sector.

Foreigners' right to vote at municipal and EP elections

The number of years of *legal and continuous residence in Denmark needed before a foreigner from outside of EU/EEA/Switzerland can vote at local and EP elections has been prolonged from three to four years*.

Demands for obtaining a permanent residence permit

To obtain a *permanent residence permit*¹ foreigners must have been in possession of a limited residence permit for at least 4 years, have held a full-time job for 2½ out of the past 3 years, and pass the Danish exam, level 2. Furthermore, they are required to have a higher education *or* pass the Danish exam, level 3 *or* have worked 4 out of the past 4½ years. They must have served on a board *or* as an active member of an organization for 1 year *or* have passed "Active Citizenship Exam": an exam in Danish values, culture and history. They must not have received economical support from the public, nor have overdue public debts or have committed serious crime. The law is retroactive from March 27, 2010 onwards. Passing Danish exam level 2 requires about 2.4 years full time studies of Danish, and level 3 about 3.6 years, the 3rd level is equivalent to the final Danish exam after compulsory school, 9th grade. For many adults it is impossible to pass level 2, and only those with a medium or long term higher education are expected to be able to pass level 3.

For obtaining *Danish citizenship*² Danish exam level 3 and a larger "citizenship exam" is mandatory, together with 9 years of continuous residency in Denmark, and many other demands must be met.

Hindrances for family reunification in Denmark for others than EU/EEA/Swiss citizens

Danish laws about family reunification in Denmark are some of the strictest in the world, since the attachment of the couple to Denmark should be stronger than that to any other country. Besides, there are a great many other demands³. Citizens from the EU residing in Denmark or the EU can use the EU rules concerning family reunification, and refugees who still are at risk of persecution in their country of origin are exempted from some of the demands.

For Danish citizens, and for foreign citizens residing in Denmark, who wish to have a family reunification with a spouse/partner or with children who are citizens in other countries outside of

EU/EEA/Switzerland, a long list of demands must be met. For many people, these demands are impossible to fulfil, resulting in families being split up, thus violating ECHR Article 8. This contradicts the actual mentioning in the Danish Aliens Act of a possibility of exemption from a demand with a view to the unity of the family. Such exemptions are in any case very rare. The application for family reunification will often be pending for years, leaving the family split during that time.

If family reunification has been granted according to the Danish rules, in case of divorce or in case of the death of the spouse within 7 years from family reunification, the spouse/partner who is not an EU/EEA/Swiss citizen will often be expelled from Denmark. This would not be the case if the EU rules were followed.

Attachment requirement: The family's combined attachment to Denmark must be stronger than to any other country. If this is not the case, the family has to go to another country if they want to live together, even if having a family life in the home country will be impossible because of war, poverty or lack of jobs. If the spouse or partner living in Denmark is a refugee, it will be determined whether he/she is still in danger in the homeland. The Attachment requirement does not apply for people who have been Danish citizens for at least 28 years – thus favouring descendants of Danish citizens and discriminating newcomers and refugees.

Citizenship/permanent residence permit: The applicant must be a Danish citizen or have held an unlimited residence permit in Denmark for at least 3 years. For foreigners, this will only be obtainable after many years after the arrival.

24-year rule: Both spouses must be at least 24 years of age.

Exam in Danish and Danish Society: After the implementation of the new amendments the spouse or partner must pass an exam in Danish and Danish Society.

Self supporting: The applicant must be self supporting for the past 3 years and agree to support the spouse/partner fully. He/she must also give a bank guarantee of approx. 8.400 € frozen for 7 years in case the spouse/partner should need welfare. Furthermore, the applicant must have accommodation of adequate size at his/her disposal.

Children: Denmark does not recognise the right of children more than 15 years old to live together with their family in Denmark, even if persons below 18 years of age are defined as children by the UN Convention on the Rights of the Child. If one of the parents of the child lives outside Denmark, and if reunification with the child is first applied for after the other parent has lived 2 years in Denmark, the child will normally be rejected because of "insufficient attachment to Denmark". This has also been the case even if the parent outside Denmark is not able to take care of the child, and children 8-9 years old have been rejected – there are even examples of rejected children as young as 3-4 years old. The age of the child is often questioned, and in teenagers it must often be confirmed by a medical examination and x-rays for estimation of bone age, etc.

Application must take place from the home country: The application has to be sent from the home country of the person who wants to come to Denmark. This makes it impossible for rejected refugees, au pairs and others to marry a Dane and stay on that ground. An exception to the general rule is when the spouse is in Denmark to prepare for and pass an exam in Danish Society.

In conclusion: If a Dane or a person from another country outside of EU/EEA/Switzerland wishes reunification in Denmark with a non-Danish spouse or child outside of EU/EEA/Switzerland, *the best*

solution for the family will usually be to follow the EU rules by first settling and working in another EU/EEA country. See the more practical leaflet⁴ in Danish and the government's formal guidance⁵. This will also allow for unification with children up to 21 years of age, and for an unlimited residence permit after 5 years in Denmark.

Asylum seekers in Denmark

Denmark does not adhere to the definition of a refugee in the UN Convention of Refugees, but requires that refugees document or make it plausible that they will be “concretely and individually persecuted” if they return to their homeland. Cases are decided by the Danish Immigration Service and can be appealed to the Refugee Appeals Board. The Board is not organized in a way so as to act independently from the Ministry of Integration; one of its three members must be affiliated to that Ministry and this member usually holds a senior position in the Ministry. Asylum seekers do not have the possibility for an independent trial by court, nor can they appeal to the Ombudsman.

With the new amendments there are nearly no possibilities for a residence permit on humanitarian grounds.

Even when the ECHR Article 3 forbids refoulement, Denmark practises this in a number of cases. UNHCR recommends that asylum seekers from Central and Southern Iraq should be granted convention status or at least a protective status, yet Denmark has forcibly deported rejected asylum seekers to Iraq. At least one of these, a torture survivor, has been imprisoned, set free again but is now persecuted there. A claim concerning this case has been sent to the Committee Against Torture, CAT. Denmark has also previously deported rejected asylum seekers to countries, where they have been imprisoned and tortured.

Some rejected asylum seekers have become mentally ill after up to 12 years living in a limbo in different asylum camps in Denmark, without being permitted to work, to study, or to travel to another country. This has been criticized sharply in a report⁶ by LIBE, a committee under the European Parliament.

For this reason, even though Denmark has ratified the Dublin Regulation, we appeal to your country: *If a rejected asylum seeker from Denmark applies for asylum in your country, give him/her a fair consideration or trial - or grant a residence permit on protective or humanitarian grounds.*

More evictions of foreigners will follow – some unjust and unlawful

The Danish Aliens Act has become tighter so that a conviction of unconditional imprisonment will be followed by a claim for eviction from Denmark. Recently, laws about demonstrations have become harsher: e.g. if a legal demonstration is declared broken up, and some participants are caught by police before they can get away, they may be convicted to a shorter prison term, which in turn may be followed by eviction from Denmark.

In the late 1990's, the Danish Supreme Court decided that, according to the ECHR Article 8, there should be proportionality between punishment and offence, and therefore rejected some evictions for smaller offences decided by the Danish High Courts. Thus there is a contradiction between law practice and the amendments.

Therefore it is likely that non-Danish citizens will need juridical assistance in order not to be evicted from Denmark for smaller offences.

References

Note: <http://www.nyidanmark.dk/en> is the official site for the Ministry of Integration and the Danish Immigration Service

1. http://www.nyidanmark.dk/en-us/coming_to_dk/permanent-residence-permit/

2. http://www.nyidanmark.dk/en-us/citizenship/danish_nationality/
3. http://www.nyidanmark.dk/en-us/coming_to_dk/familyreunification/
4. <http://www.drcenter.dk/html/publikationer/europaloesningen.pdf>
5. http://www.nyidanmark.dk/en-us/coming_to_dk/familyreunification/family_reunification_under_eu-law/
6. http://www.sosmodracisme.econtent.dk/?download=LIBE_Report.pdf

The signing organizations:

SOS Against Racism, Denmark:

www.sosmodracisme.dk

sos@sosmodracisme.dk

Chairman: Anne Nielsen

+45 42331969

Lawyers' Association for Asylum and Immigration Law:

www.fauadv.dk

epost@anderschrjensen.dk

President: Anders Christian Jensen

+45 46357322

The Danish Immigrant Counselling:

www.indvanderraadgivningen.dk

postmaster@indvanderraadgivningen.dk

Chairman: Leif Randeris

+45 26223611 "

Hørings svar vedrørende lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne

Februar 2011

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
1. Bemærkninger til det samlede lovforslag	3
1.1 Lovforslagets overordnede konsekvenser	3
1.2 Komplexitetsniveauet i Udlændingelovens §9 er alt for højt.....	4
1.3 Hvem rammes af ændringerne?	4
1.4 Hensynet til børns tarv tilsidesættes.....	5
1.5 Reglerne medfører diskrimination imod danske statsborgere.....	7
1.6 Tyrkiske arbejdstageres rettigheder tilsidesættes.....	8
1.7 Dispensationer af hensyn til samfundet er meget uklart beskrevet.....	9
2. Bemærkninger til hver af de foreslåede ændringer	11
2.1 24-års reglen erstattes af pointsystem	11
2.2 Skærpet tilknytningskrav	13
2.3 Forhøjelse af økonomisk sikkerhedsstillelse.....	15
2.4 Skærpet sprogkrav i indvandringsprøve	15
2.5 Skærpede krav til herboende uden dansk statsborgerskab	16
3. Bemærkninger til den eksisterende lovgivning.....	17
3.1 Aldersgrænse for børn.....	17
3.2 Boligkrav	17
3.3 Krav om selvforsørgelse efter familiesammenføringen.....	18
3.4 Krav om selvforsørgelse forud for familiesammenføringen.....	18
3.5 Proformaægteskaber.....	19
3.6 Fætter/kusine ægteskaber.....	20
4. Afsluttende politiske bemærkninger	20

Indledning

Ved email af 03. februar 2011 (j.nr. 10/27352) har Integrationsministeriet anmodet om Ægteskab Uden Grænsers bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Vi har opdelt vores høringssvar i 4 afsnit:

- 1. Bemærkninger til det samlede lovforslag.
- 2. Bemærkninger til hver af de foreslåede ændringer.
- 3. Bemærkninger til den eksisterende lovgivning.
- 4. Afsluttende politiske bemærkninger.

1. Bemærkninger til det samlede lovforslag

I det følgende gennemgås Ægteskab Uden Grænsers bemærkninger til det samlede lovforslag.

1.1 Lovforslagets overordnede konsekvenser

Danmark har i forvejen den vestlige verdens absolut mest restriktive regler for familiesammenføring til landets egne borgere. På den baggrund finder Ægteskab Uden Grænser det helt uforståeligt, at regeringen ønsker at stramme disse regler yderligere.

Med dette lovforslag sker der ganske vist en vis lempelse af adgangen til familiesammenføring for par, hvor en eller begge er under 24 år. Men summen af de stramninger, som der foretages andre steder, betyder efter vores vurdering, at dette lovforslag, såfremt det vedtages, vil betyde noget nær et totalt stop for udstedelse af opholdstilladelser efter udlændingelovens §9, bortset fra de tilfælde hvor et ægtepar kan opnå dispensation.

Lovforslaget kan efter vores opfattelse sammenlignes med de ændringer i reglerne omkring tidsubegrænset opholdstilladelse, som blev indført i marts 2010, og som har medført, at der siden hen kun er givet 5 tilladelser men næsten 400 afslag efter de nye regler.

En helt så dramatisk effekt forventer Ægteskab Uden Grænser ikke, at dette lovforslag vil få, men det er tæt på. For ganske vist vil der være ressourcestærke par og familier, som kan leve op til alle de mange krav, der stilles for at få lov til at bo sammen i Danmark. Men hele processen bliver så dyr, bøvlet og tidskrævende, at disse formentlig i de fleste tilfælde vil vælge andre løsninger.

Nogle vil vælge at flytte til et andet EU-land i en periode og herefter tage deres familie med sig til Danmark efter EU's regler om fri bevægelighed. Disse mennesker slipper så for alle de regler, krav og begrænsninger, som er indbygget i den danske udlændingelov, og bliver ligestillet med de borgere fra de andre EU-lande, som flytter hertil. Men den økonomiske, praktiske og psykiske belastning ved at skulle flytte over landegrænser, alene for at flytte over landegrænser, er ganske stor.

Mange vil desuden vælge at blive, hvor de nu engang er havnet, hvad enten det så er i et andet EU-land eller i et land uden for EU. Og derved går Danmark i fremtiden glip ikke bare af de udenlandske ægtefællers arbejdskraft men også af de borgeres arbejdskraft, som man med denne lov vil presse til at udvandre fra Danmark.

Ægteskab Uden Grænser finder det helt uforståeligt, at man i en tid, hvor et flertal i det danske folketing taler om fremtidig mangel på arbejdskraft som følge af de demografiske udvikling, vil presse et større antal borgere til at udvandre ved at gøre det så besværligt, dyrt og bøvellet for dem at bo i Danmark med deres familie, at de reelt ikke har andet valg.

1.2 Komplexitetsniveauet i Udlændingelovens §9 er alt for højt

Udlændingelovens §9 har allerede et omfang og et kompleksitetsniveau, der gør det næsten umuligt for borgerne at gennemskue deres rettigheder og muligheder. Og som desuden medfører stor risiko for, at borgerne bliver vildledt ved henvendelse til offentlige myndigheder, fordi de ansatte, der skal oplyse om reglerne, heller ikke kan overskue dem.

Som et konkret eksempel på konsekvenserne af dette har vi flere medlemmer, der ved telefonisk henvendelse til Udlændingetjeneste fejlagtigt har fået at vide, at der ikke kan dispenseres for indvandringsprøven, selvom den herboende har særbørn. I Ægteskab Uden Grænser er vi overbevist om, at dette ikke skyldes et bevidst ønske om at vildlede. Men at reglerne er så komplicerede, at selv de ansatte i Udlændingetjeneste heller ikke kan overskue dem.

Med dette lovforslag øges kompleksitetsgraden yderligere og det endda i betragteligt omfang, hvilket vil forværre den situation, der allerede eksisterer. De utroligt komplicerede og detaljerede regler vil også give anledning til en meget omfangsrig sagsbehandling af noget, som ellers burde være en relativt simpel administrativ opgave, nemlig at udstede en opholdstilladelse.

Siden 1. januar 2011 har sagsbehandlingen været finansieret via ansøgningsgebyrer. Og det fremgår da også af lovforslaget, at det eksisterende gebyr på 5.950 kroner skal sættes yderligere op for at finansiere alt det arbejde, som de ansatte i Udlændingetjeneste fremover skal udføre for at finde ud af, om de nu endnu mere komplicerede betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

Ægteskab Uden Grænser mener, at der er behov for at gå i den stik modsatte retning af, hvad dette lovforslag lægger op til, og gennemføre en omfattende forenkling af Udlændingelovens §9.

1.3 Hvem rammes af ændringerne?

Ifølge publikationen ”tal og fakta på udlændingeområdet 2009” var der i 2009 11.017 familiesammenføringer i Danmark, der fordelte sig som angivet nedenstående:

Lovgrundlag	Opholdstilladelser	% af samlet tal	% af ophold efter §9
Udlændingelovens §9	4.011	36,4	100
heraf til dansk/nordisk statsborger	ca 3.182 ¹	ca 28,9	ca. 79,3
heraf til flygtning	437	4,0	10,9
Heraf til fastboende indvandrere	ca. 392	ca 3,6	ca. 9,8
Udlændingelovens §9c	2.715	24,6	
heraf til arbejdstager	1.979	18,0	
heraf til studerende	736	6,7	
EU/EØS-regler	4.291	38,9	
heraf til dansk statsborger	467	4,2	
Heraf til borger fra andet EU-land	3.824	34,7	
I alt	11.017	100,0	

¹ Tallet er fremkommet ved, at Ægteskab Uden Grænser har antaget, at sammenførte børn fordeler sig mellem herboende danske/nordiske statsborgere og indvandrere i samme forhold som sammenførte ægtefæller.

De foreslåede lovændringer omhandler alene familiesammenføringer efter udlændingelovens §9, som i 2009 udgjorde 36,4% af det samlede antal familiesammenføringer i Danmark. Stramningerne vedrører alene adgangen til ægtefællesammenføring, men berører indirekte også de opholdstilladelser, der udstedes til børn. Det skyldes, at manglende opholdstilladelse til barnets biologiske forældre også vil forhindre barnet i at få en opholdstilladelse i de tilfælde, hvor ingen af barnets forældre har dansk statsborgerskab.

Cirka 79% af de udlændinge, som vil blive omfattet af de foreslåede ændringer af udlændingelovens §9, er i familie med danske eller nordiske statsborgere, cirka 11% er i familie med flygtninge, og cirka 10% er i familie med fastboende indvandrere dvs. personer uden hverken dansk statsborgerskab eller flygtningestatus.

Ægteskab Uden Grænser har søgt aktindsigt hos Integrationsministeriet for at finde ud af, i hvor mange af de 4.011 sager, hvor der blev givet opholdstilladelse efter udlændingelovens §9 i 2009, at der blev dispenseret for et eller flere af lovens krav.

Vores begæring om aktindsigt blev sendt videre til Udlændingetjenesten, som afslog den med den begrundelse, at det var for stort et arbejde at finde frem til disse tal. Vi kan derfor desværre ikke oplyse, hvor stor en del af de 4.011 opholdstilladelser, der reelt vil blive berørt af de foreslåede stramninger.

Det er dog efter vores opfattelse sandsynligt, at der er givet dispensation i hovedparten af de sager, hvor den herboende er flygtning. Og ligeledes er det vores opfattelse fra kontakten med vores medlemmer, at der gives dispensation i et relativt stort antal sager pga. særbørn. Samlet set berører de foreslåede stramninger derfor formentlig højest cirka 3.000 af de årlige 11.000 familiesammenføringer, og i knap 90% af tilfældene vil der være tale om en herboende dansk statsborger, som bliver ramt af de foreslåede stramninger.

Ægteskab Uden Grænser opfordrer til, at folketingsmedlemmerne beder ministeren om at give udvalget de oplysninger om dispensationer, som Udlændingetjenesten ikke mente at kunne finde tid til at give os. En vurdering af konsekvenserne af dette lovforslag kræver efter vores opfattelse, at man både ved, i hvor mange sager der gives dispensation, hvad årsagerne er, og hvilke krav der dispenseres fra.

1.4 Hensynet til børns tarv tilsidesættes

Udgangspunktet for udlændingelovens §9 er, at alle har mulighed for at leve deres familieliv i et andet land, med mindre meget konkrete forhold taler imod det. Typisk at den herboende har særbørn fra et tidligere forhold, som har normalsamkvem med begge deres forældre i Danmark.

For alle andre borgere siger man derimod, at de bare kan flytte et andet sted hen og leve deres familieliv der. I praksis kan det imidlertid ofte ikke lade sig gøre, fordi det er i Danmark, at den ene af forældrene har det job, som gør det muligt at forsørge familien og give børnene en god opvækst. Resultatet bliver derfor, at børns tarv tilsidesættes ved, at de kommer til at vokse op i en familie, der de facto er blevet splittet af den danske stat.

Når forældre vælger at bo i det ene land frem for det andet, er det i det hele taget normalt et begrundet og gennemtænkt valg. Forældrene vælger efter, hvilken uddannelse og karrieremuligheder de

har. De vælger det sted, hvor barnet har de bedste muligheder for at trives. Det sted hvor de kan sætte mad på bordet hver dag. De vælger det sted, hvor barnet har de bedste muligheder for uddannelse. Det sted hvor der ikke er krig eller borgerkrig.

Det er ikke sikkert, at det er Danmark, men så vælger forældrene at bo et sted i udlandet. Hvis en stat gerne vil blande sig i, hvor børn af dens egne borgere skal vokse op, tilsidesættes barnets tarv derfor helt generelt, også selvom resultatet "kun" bliver, at familien må vælge at leve i et andet land end det, de selv ville foretrække.

Pendlerbørn, hvor en forælder bor i udlandet og en forælder bor i Danmark, er ikke et normalt familieliv. At dette er virkelighed for mange familier kan læses i SFI's rapport fra 2009, "Ændrede familiesammenføringsregler, Hvad har de nye regler betydet for pardannelsesmønstret blandt etniske minoriteter?" Rapporten downloades fra:

<http://www.sfi.dk/Default.aspx?ID=3278&NewsSearch=1&NewsQuery=&NewsAuthor=Garbi+Schmidt&NewsMetaSubCategory=0&NewsDateYear=2009+>

Hvis dette lovforslag vedtages, forudsiger Ægteskab Uden Grænser, at antallet af danske børn, der lever som pendlerbørn, vil stige markant.

For at undgå at familiesammenføringsreglerne krænker børns rettigheder, bør samtlige krav til ægtefællesammenføring efter vores mening frafalde, hvis familien har fællesbørn, ligesom det allerede sker i de tilfælde, hvor den herboende har særbørn dvs. børn fra et tidligere forhold.

1.5 Reglerne medfører diskrimination imod danske statsborgere

Hvis dette forslag vedtages, vil den eksisterende diskrimination imod danske statsborgere i deres eget land blive forøget betydeligt, idet forslaget medfører en yderligere skærpelse af betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens §9, hvorimod der ingen ændringer sker i forhold til opholdstilladelser efter EU/EØS-reglerne eller udlændingelovens §9c. Nedenstående er angivet en oversigt over de betingelser for familiesammenføring, som der stilles efter de tre regelsæt, såfremt dette lovforslag bliver vedtaget:

Herboende reference	Dansk/nordisk statsborger, flygtning eller fastboende med tidsubegrænset opholdstilladelse	Indvandrere der arbejder eller læser på dansk universitet	Unionsborger
Lovgrundlag	Udlændingelovens §9	Udlændingelovens §9c	EU/EØS-regler
Aldersgrænse for børn	15 år	18 år	21 år
Pointkrav til ægtefælle	120 point, hvis herboende eller ægtefælle er under 24 år, ellers 60 point. Der gives point for uddannelse, erhvervs erfaring, sprogkunderskaber m.m.	Intet krav	Intet krav
Tilknytning	Klart størst samlet tilknytning til Danmark. Dog kun hvis herboende ikke opfylder ”28 års regel”	Intet krav	Intet krav
Boligkrav	Højest 2 personer pr. beboelsesrum, ingen fremleje, mindst 3 års rådighed	Intet krav	Intet krav
Selvforsørgelse efter familiesammenføringen	Parret må ikke modtage sociale ydelser, før opholdstilladelsen er gjort tidsubegrænset	Parret må ikke modtage sociale ydelser, før opholdstilladelsen er gjort tidsubegrænset	Parret må ikke udgøre en urimelig byrde for det sociale system. Arbejdstagere og deres familie er dog undtaget
Garantistillelse	Der skal i mindst 4 år stilles garanti på 100.000 kroner (2011 niveau) til dækning af kommunens evt. udgifter til sociale ydelser	Intet krav	Intet krav
Selvforsørgelse før familiesammenføringen	Den herboende må ikke i 3 år have modtaget sociale ydelser som f.eks. bistandshjælp, starthjælp eller revalidering	Modtagelse af sociale ydelser kan påvirke den herboendes egen opholdstilladelse	Modtagelse af sociale ydelser kan i nogle situationer påvirke den herboendes egen ret til ophold
Proformaægteskab	Generelle omstændigheder som aldersforskel og hurtig indgåelse af ægteskab er nok til, at der i juridisk forstand skabes formodning om proformaægteskab og gives afslag	Ægteskab Uden Grænser er ikke bekendt med administrationen på området	Der skal være konkrete forhold, som tyder på proformaægteskab, før der gives afslag
Fætter/kusine ægteskab	Ved ægteskab med nærtbeslægtet f.eks. fætter/kusine går man automatisk ud fra, at der er tale om tvangsægteskab og giver som udgangspunkt afslag	Intet krav	Intet krav
Indvandringsprøve	Ægtefællen skal bestå prøve i dansk, som kræver mindst 4-5 måneders forberedelsestid, før opholdstilladelse kan gives	Intet krav	Intet krav

Ægteskab Uden Grænser finder det ret indlysende, at diskrimination imod et lands egne statsborgere på ingen måde kan forsvares moralsk i et demokratisk samfund, og da slet ikke når det drejer sig om noget så vigtigt som retten til at leve et almindeligt familieliv i sit eget land.

Udover de moralske problemer diskuteres det imidlertid også for øjeblikket i EU, om diskrimination imod landets egne statsborgere ("omvendt forskelsbehandling") er en overtrædelse af det generelle forbud mod diskrimination på basis af nationalitet, som bl.a. er indbygget i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

I den forbindelse kan vi henvise til generaladvokat Sharpstons indstilling i Gerardo Ruiz Zambrano sagen, som kan downloades her:

<http://www.lex.unict.it/eurolabor/en/documentation/altridoc/conclusion/c34-09.pdf>

For at fjerne den åbenlyst urimelige retstilstand, at grundlæggende borgerrettigheder skal afhænge af, om en person tilfældigvis har krydset en landegrænse i EU eller ej, foreslår generaladvokat Sharpston, at artikel 18 TEUF skal fortolkes således, at den forbyder omvendt forskelsbehandling, der er forårsaget af samspillet mellem artikel 21 TEUF og national lovgivning, der indebærer en krænkelse af en grundlæggende rettighed, som er beskyttet ved EU-retten, hvor national ret ikke sikrer i det mindste en tilsvarende beskyttelse.

Ægteskab uden Grænser appellerer om, at Folketingets medlemmer ændrer udlændingelovens §9 gennemgribende, således at den urimelige og ulogiske forskelsbehandling mellem "statiske" og "mobile" statsborgere / unionsborgere fjernes.

1.6 Tyrkiske arbejdstagers rettigheder tilsidesættes

Da indvandringsprøven blev indført 15. november 2010, vurderede Integrationsministeriet, at det ville være i strid med associeringsaftalen mellem EU og Tyrkiet at forlange, at familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere skulle bestå denne prøve. Samtidig er familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere også fritaget for at betale de ansøgningsgebyrer for opholdstilladelser og forlængelser af disse, som blev indført 1. januar 2011.

Af bemærkningerne til dette lovforslag fremgår imidlertid, at man nu mener, at familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere fremover kun skal fritages for ansøgningsgebyrer og for deltagergebyret til indvandringsprøven men ikke for selve kravet om at bestå indvandringsprøven.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres det, at den ændrede vurdering er resultatet af en ny analyse af retstilstanden, som man foretog efter EF-domstolens kendelse i Toprak-sagen. Kendelsen i Toprak-sagen indeholder imidlertid intet som helst, der kan tale for en sådan revurdering af retstilstanden.

På den baggrund vil Ægteskab Uden Grænser indtrængende opfordre til, at folketingsmedlemmerne beder om at se det juridiske notat, der må ligge til grund for den ændrede vurdering i Integrationsministeriet.

Ægteskab Uden Grænser mener, at den nye vurdering forekommer meget tvivlsom. Fritagelsen af familiemedlemmer til tyrkiske arbejdstagere for ansøgningsgebyrer skete på baggrund af EU-domstolens domme i sagerne T. Sahin og Kommissionen mod Nederlandene.

Disse domme handler imidlertid om opholdstilladelser til de økonomisk aktive tyrkiske statsborgere selv og ikke til deres familiemedlemmer. Så når Integrationsministeriet vurderer, at disse domme skal tolkes således, at der heller ikke må opkræves ansøgningsgebyrer fra de økonomisk aktive tyrkiske statsborgeres familiemedlemmer, så kan det efter Ægteskab Uden Grænsers vurdering kun hænge sammen med, at man anerkender, at manglende mulighed for familiesammenføring udgør en begrænsning af de tyrkiske statsborgeres adgang til arbejdsmarkedet.

Dette finder da også støtte i de mange sager omkring vandrende unionsborgeres adgang til familiesammenføring, der har været ført ved EF-domstolen. Her er den grundlæggende argumentation fra domstolens side, at hvis en unionsborger ikke kan have sin nærmeste familie hos sig både under opholdet i et andet medlemsland og efter evt. flytning tilbage til sit eget land, så vil det reducere lysten til at udnytte den fri bevægelighed betydeligt og dermed begrænse den fri bevægelighed.

Hvis der ikke lovligt kan opkræves ansøgningsgebyrer fra familiemedlemmer til økonomisk aktive tyrkiske statsborgere, så mener Ægteskab Uden Grænser heller ikke, at der lovligt kan stilles andre krav, som kan forhindre en familiesammenføring, såfremt disse krav ligger væsentligt ud over dem, der stilles til vandrende unionsborgere og såfremt disse krav ikke allerede fandtes i 1980, hvor stand-still aftalen trådte i kraft.

Det betyder efter vores vurdering, at der over for familiemedlemmer til herboende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere hverken kan stilles krav om beståelse af indvandringsprøve eller om opnåelse af et vist antal point, tilknytning til Danmark, stillelse af bankgaranti og meget andet.

1.7 Dispensationer af hensyn til samfundet er meget uklart beskrevet

Det fremsatte lovforslag er meget uklart med hensyn til den praksis, der fremover vil gælde for dispensationer i de sager, hvor det vil være til det danske samfunds fordel, at parret bosætter sig i Danmark pga. den herboendes uddannelse og/eller jobfunktion.

Da regeringen og Dansk Folkeparti strammede familiesammenføringsreglerne første gang i 2002 ved at indføre 24-års reglen og skærpe tilknytningskravet, så det også galdt for herboende danske statsborgere, indførte man samtidig en praksis, hvor disse krav kan fraviges, hvis den herboende har et job på positivlisten eller er ansat i en stilling, som er vigtig for statens interesser.

Dette skal ses i lyset af, at man samtidig ophævede det indvandringsstop, som blev indført i 1973, og dermed åbnede op for indvandring af hovedsagelig højtuddannede arbejdstagere via jobkortordningen.

Regeringen og Dansk Folkeparti anerkendte tilsyneladende dengang, at man ikke kan tiltrække højtuddannede indvandrere til Danmark, hvis det ikke er muligt for disse at få deres familie med hertil. Og derfor indførte man et parallelt regelsæt for familiesammenføring til indvandrere efter udlændingelovens §9c, hvor der blot stilles krav om, at familien skal forsørge sig selv.

Det er naturligvis helt absurd at lade udenlandske arbejdstagere indvandre til Danmark med deres familie og samtidig tvinge danske statsborgere og andre fastboende ansat i tilsvarende stillinger til at udvandre, fordi deres familie ikke kan få opholdstilladelse i Danmark efter det langt mere restriktive regelsæt, som gælder for dem.

Muligheden for at dispensere fra 24-års reglen og tilknytningskravet skal derfor ses som en måde at reparere på den åbenlyst uhensigtsmæssige og urimelige retstilstand, som indførelsen af to parallelle regelsæt for familiesammenføring i 2002 skabte.

Med dette lovforslag erstattes 24-års reglen af et pointsystem, og samtidig er der siden 2002 indført en række andre begrænsninger på retten til familiesammenføring, der i lige så høj grad som 24-års reglen og tilknytningskravet kan forhindre en familie i at bosætte sig i Danmark. Det gælder ikke mindst indvandringsprøven samt bankgarantien. Endvidere er jobkortordningen også udvidet en del siden 2002, hvor der blandt andet er kommet både en beløbsordning og en greencardordning til.

Dispensation for personer med job på positivlisten for 24-års reglen og tilknytningskravet er derfor ikke længere tilstrækkeligt til at undgå den situation, at en indvandrer ansat i en dansk virksomhed uden videre kan få sin familie til Danmark, hvorimod en dansk statsborger eller anden fastboende ansat i en helt tilsvarende stilling tvinges til at immigrere, fordi hendes familie ikke kan få opholdstilladelse. Og en lignende situation gælder også i forhold til universitetsstuderende og nyuddannede, som endnu ikke har fået deres første job.

Det fremgår intet steds af bemærkningerne til lovforslaget, hvordan man har tænkt sig at forholde sig til denne situation ved udformningen af den fremtidige praksis for dispensationer. Ægteskab Uden Grænser opfordrer derfor til, at folketingsmedlemmerne beder Integrationsministeren om at redegøre for, hvordan regeringen har tænkt sig at forholde sig til og håndtere ovenstående problemstilling.

Afslutningsvis skal vi bemærke, at vi flere gange har hørt det argument, at udlændinge, der flytter til Danmark for at arbejde eller studere, kun er her midlertidigt, og at der derfor er tale om en helt anden situation i forhold til, når en fastboende søger om familiesammenføring.

Dette er imidlertid ikke rigtigt. Opholdstilladelser til arbejdstagere og universitetsstuderende gives ganske vist kun for en tidsbegrænset periode. Men de kan både forlænges og gøres tidsubegrænsede, hvis ellers betingelserne stadig er opfyldt. Og dermed adskiller familiesammenføringer efter udlændingelovens §9c sig på ingen måde fra familiesammenføringer efter §9.

Det er muligt, at en større procentdel af de par, som er familiesammenført efter §9c, vil vælge at udvandre igen på et tidspunkt set i forhold til de par, der får opholdstilladelse efter §9. Men der er intet i loven, som tvinger dem til at gøre det, og de opholdstilladelser, som de får, er på ingen måde mere "midlertidige" end de opholdstilladelser, der gives efter Udlændingelovens §9.

Ægteskab Uden Grænser finder det helt uforståeligt, at man har to parallelle regelsæt for familiesammenføring i Danmark, og at der stilles langt skrapere krav til borgere, som er fastboende i Danmark end til dem, som først er indvandret for nylig. Og da familiesammenføringerne efter §9c så vidt vi ved ikke giver anledning til samfundsmæssige problemer, så vil vi da foreslå, at de samme simple og fair regler overføres til udlændingelovens §9.

2. Bemærkninger til hver af de foreslåede ændringer

I det følgende gennemgås de enkelte ændringsforslag til udlændingelovens §9 et ad gangen.

2.1 24-års reglen erstattes af pointsystem

Ægteskab Uden Grænser finder det positivt, at den faste 24-års aldersgrænse for ægtefællesammenføring forsvinder. I den sammenhæng skal det dog bemærkes, at aldersgrænsen jævnfør afsnittet om dispensationer i forvejen ikke var mere fast end, at den kunne fraviges, hvis det danske samfunds interesser taler for det.

For nogle dansk-udenlandske par, hvor en eller begge er under 24 år, betyder overgangen fra 24-års regel til pointsystem derfor en forringelse af deres muligheder for at komme til at bo sammen i Danmark og ikke en forbedring. Det vil specielt være tilfældet for par, hvor det er den udenlandske ægtefælle, som er under 24 år, hvorimod den herboende er ældre. Men for par, hvor det er den herboende, som er under 24 år, vil der i nogle tilfælde være en lettere adgang til familiesammenføring end i dag.

For dansk-udenlandske par, hvor begge er over 24 år, betyder ændringen, at deres muligheder for at komme til at leve sammen i Danmark forringes voldsomt, hvilket Ægteskab Uden Grænser tager skarpt afstand fra. Ligeledes tager Ægteskab Uden Grænser skarpt afstand fra den overordnede tankegang, som ligger bag pointsystemet, nemlig at en borgers ret til at bo i sit eget land med sin familie skal afhænge af en vurdering af, hvor "nyttig" hans ellers hendes ægtefælle formodes at blive for samfundet. Efter vores opfattelse er denne tankegang et skråplan i forhold til de grundlæggende lighedsprincipper, som det nuværende danske samfund er baseret på.

Det foreslåede system er desuden ganske unikt i forhold til de regler for familiesammenføring, som man har i alle andre vestlige lande. Regeringen mener selv, at Danmark dermed er et "foregangsland". Ægteskab Uden Grænser mener tværtimod, at der er tale om et vildspor, som folketingsmedlemmerne bør sige klart nej til, at Danmark skal bevæge sig ind på.

Det foreslåede pointsystem er ganske kompliceret. Men for par, hvor begge parter er over 24 år, kan kravene opfyldes ved, at parret får 20 point for at bosætte sig uden for et såkaldt ghettoområde, og ved at den udenlandske ægtefælle opnår 40 point for et af følgende:

- Taler engelsk, fransk, tysk eller spansk på et niveau, der svarer til studieprøven C1
- Har en uddannelse på professionsbachelor niveau
- Har arbejdet i 2½ ud af de sidste 3 år i sit hjemland

Pointsystemet indebærer derfor i hovedsagen en vanskeliggørelse af adgangen til Danmark for de par, hvor den udenlandske ægtefælle ikke har engelsk, fransk, tysk eller spansk som sit modersmål, og heller ikke har en uddannelse på professionsbachelor niveau.

Favoriseringen af ansøgere med bestemte modersmål indebærer efter Ægteskab Uden Grænsers mening diskrimination på basis af nationalitet, lige som man har det i Holland, hvor ansøgere, der ikke behøver visum til Holland, er fritaget fra kravet om at bestå den hollandske indvandringsprøve. Både i Holland og i Danmark synes hensigten at være at sortere i ansøgere til familiesammenføring ud fra disses nationalitet, men at gøre det på en sådan måde, at man officielt kalder det noget andet.

De fire sprog, som kan give point, synes nemlig ikke at være udvalgt ud fra, om de gør det lettere for ansøgeren at blive integreret i Danmark, eller om det har værdi for erhvervslivet, at der bor mennesker i Danmark, som behersker disse sprog. F.eks. er både fransk og spansk på listen over sprog, der kan give ekstra point. Men hverken kinesisk, indisk eller arabisk er på listen på trods af, at disse sprog tales af mindst lige så mange mennesker på globalt plan og på trods af, at nogle af de hurtigst voksende markeder i Verden netop er Indien og Kina.

Ægteskab Uden Grænser tager skarpt afstand fra, at danske statsborgeres og andre fastboendes ret til at leve et almindeligt familieliv i Danmark skal afhænge af deres ægtefælles nationalitet. At det stadig er muligt men blot vanskeligere at opnå familiesammenføring, hvis ens ægtefælle har den "forkerte" nationalitet, er efter vores opfattelse ikke nogen formildende omstændighed.

Herudover vil vi gerne bemærke, at pointkravet i mange tilfælde vil tvinge en familie til at leve adskilt i en længere periode, medens den udenlandske ægtefælle optjener de nødvendige point ved enten at uddanne sig eller arbejde. Og et sådant pendlerliv medfører en betydelig social og økonomisk belastning og går ud over børnenes tarv i de tilfælde, hvor familien har børn.

Pointsystemets indbyggede krav om, at udenlandske ægtefæller, som ikke taler bestemte sprog på et meget højt niveau, skal have en uddannelse på professionsbachelorniveau eller have arbejdet i 2½ ud af de sidste 3 år, forekommer desuden usagligt. Hermed mener vi, at der ikke er noget, som tyder på, at der er nogen fordele for det danske samfund ved, at de ægtefæller, som kommer hertil, opfylder disse krav.

Rockwoolfonden har lige lavet en undersøgelse, som viser, at udlændinge med en dansk uddannelse klarer sig lige så godt på det danske arbejdsmarked som danskere. Hvorimod udlændinge med en udenlandsk uddannelse klarer sig langt dårligere. Det er derfor bedst for de offentlige finanser, hvis en herboendes udenlandske ægtefælle tager sin uddannelse her i landet i stedet for at tage den i sit hjemland.

Og hvad angår de ægtefæller, som ikke kan eller vil tage en uddannelse på det krævede niveau, der er det bedst for de offentlige finanser, at de arbejder i Danmark, da det så også er her, de betaler skat. Og desuden er dansk erhvervs erfaring mere kvalificerende på det danske arbejdsmarked end udenlandsk.

Ægteskab Uden Grænser kan heller ikke se noget argument for, at det nødvendigvis skulle gavne integrationen, at de ægtefæller, som flytter til Danmark, har arbejdet i deres hjemland i 2½ ud af de sidste 3 år, da dette intet siger om, hvorvidt de kommer til at arbejde i Danmark eller ej.

Ægteskab Uden Grænser skal desuden bemærke, at pointsystemet særligt rammer børnefamilier. Kvinder kan således af gode grunde ikke arbejde, medens de er højgravide eller har små børn, og i mange lande er der ikke offentlige tilskud til børnepasning, hvorfor det er almindeligt, at kvinder selv passer deres børn, også når disse børn har nået det, som vi i Danmark kalder vuggestuealderen.

Pointsystemet medfører derfor også kønsdiskrimination, idet det gøres vanskeligere for en herboende mand at komme til at bo sammen med sin ægtefælle og sine børn i Danmark end for en herboende kvinde.

Det forekommer også urimeligt, at perioder med uforskyldt ledighed skal påvirke retten til at leve et almindeligt familieliv, og endelig er der problemstillingen omkring syge og handicappede, som ikke kan arbejde, og som der derfor skal tages særlige hensyn til for ikke at krænke menneskerettighederne og handicapkonventionen.

Det fører alt sammen til en vældig kompliceret sagsbehandling. Og hertil kommer de praktiske problemer med, hvordan man kan dokumentere udenlandsk erhvervs erfaring, og hvordan myndighederne kan kontrollere, at den foreviste dokumentation er ægte.

Alene af rent administrative grunde mener Ægteskab Uden Grænser, at der er stærke argumenter imod at indføre noget så kompliceret som det foreslåede pointsystem i et regelsæt, der handler om at regulere retten til at leve et almindeligt familieliv i Danmark for Danmarks egne borgere.

Den nuværende aldersgrænse på 24 år blev indført i 2002 og erstattede en regel om, at ægtefællerne skulle være mindst 25 år, med mindre det var utvivlsomt, at ægteskabet var indgået frivilligt. Formålet med den faste 24-års aldersgrænse var angiveligt at forebygge tvangsægteskaber, men os bekendt er det aldrig blevet dokumenteret, i hvor høj grad dette mål blev indfriet, eller hvor mange frivilligt gifte par, der blev ramt af reglen.

Ægteskab Uden Grænser foreslår derfor, at man undlader at indføre et kompliceret og urimeligt pointsystem og i stedet genindfører bestemmelsen fra år 2000 om, at der skal foretages en konkret og individuel vurdering af, hvorvidt ægteskabet er indgået frivilligt.

Endelig kan det bemærkes, at en af anbefalingerne i Europarådets rapport fra 2007 er, at Danmark bør sænke aldersgrænsen for ægtefællesammenføring fra 24 til 21 år eller lavere.

2.2 Skærpet tilknytningskrav

Tilknytningskravet foreslås skærpet således, at der fremover kræves en større tilknytning til Danmark af den herboende, og desuden kræves der flere besøg i Danmark af den ægtefælle, som ønsker at flytte hertil foruden et gennemført kursus i dansk.

Den del af ændringen, som retter sig imod den herboende, vil udelukkende ramme dem, som ikke er født af danske forældre. Ægteskab Uden Grænser finder det uforståeligt, at man mener, at der skulle være behov for at skærpe de allerede stramme krav til disse borgeres integration i Danmark samt varigheden af deres ophold yderligere.

Efter vores opfattelse er de evigt skærpede krav, som stilles til borgere, der ikke er født af danske forældre, til stor skade for integrationen, idet disse uundgåeligt må få det indtryk, at de ikke er velkomne i Danmark, og at ligegyldigt hvad de gør, så er det aldrig godt nok.

Som et eksempel på, hvem det her rammer, kan nævnes et barn af en danskers udenlandske ægtefælle, som stammer fra et tidligere forhold. Dette barn vil pga. den såkaldt "faste og fair udlændingepolitik" som voksen være langt ringere stillet end sin lillesøster eller lillebror, som er parrets fæl-

lesbarn og dermed dansk statsborger. Og på den måde mindes barnet konstant om, at den danske far eller mor, som det er vokset op sammen med, ikke er dets "rigtige" far eller mor, og at det som følge heraf betragtes som en slags 2. rangsborger i Danmark.

Hvad angår kravet om, at den udenlandske ægtefælle skal have været på besøg i Danmark flere gange, så mener Ægteskab Uden Grænser, at dette krav er usagligt, da det ikke tjener noget andet formål end at besværliggøre familiesammenføring med en herboende, som ikke har været dansk statsborger eller har boet i Danmark i mindst 28 år.

Den hurtigste og bedste integration i det danske samfund opnås ved, at den udenlandske ægtefælle får en opholdstilladelse med det samme, og ikke ved at tvinge parret eller familien til at leve pendlerliv igennem længere tid.

Kravet om at skulle leve pendlerliv forud for familiesammenføringen medfører en betydelig social og økonomisk belastning af de herboende, som ikke opfylder "28 års kriteriet", og som ønsker at bo i Danmark med deres familie. Afhængig af den udenlandske ægtefælles indtægt kan udgifterne til rejser frem og tilbage samt tabt arbejdsfortjeneste let løbe op i et sted mellem 50.000 og 500.000 kroner.

Samtidig gøres det umuligt for en ung udlandsdansker at flytte hjem til Danmark med sin familie, uden at familien skal splittes og leve med dobbelt husholdning i en længere periode. Og det vil naturligvis give unge udlandsdanskere et betydeligt incitament til enten at blive i det land, hvor de har fundet deres ægtefælle, eller flytte et helt tredje sted hen.

Det skærpede tilknytningskrav modvirker derfor i høj grad regeringens erklærede hensigt om, at familiesammenføringen ikke må forhindre ressourcestærke dansk-udenlandske par i at bosætte sig i Danmark.

Endelig forekommer kravet om at skulle gennemføre et kursus i dansk under et af sine visumophold også fuldstændig usagligt. Niveaueet for dette kursus skal være A1 minus, men dette niveau er lavere end det, der kræves for at bestå såvel den eksisterende som den foreslåede skærpede indvandringsprøve. Kravet om at lære dansk på niveauet A1 minus er således allerede fuldt ud dækket ind via den eksisterende lovgivning.

Tilsammen fører alt det ovenstående Ægteskab Uden Grænser frem til den konklusion, at formålet med det skærpede tilknytningskrav må være at hæve den reelle aldersgrænse for ægtefællesammenføring til 28 år for udvalgte grupper. Nemlig de borgere, som har giftet sig med en udlænding, der hverken har engelsk, tysk, fransk eller spansk som sit modersmål, eller har en uddannelse på mindst professionsbachelor niveau.

Som gennemgået i afsnittet om pointsystemet kan disse ægtefæller kun opnå de krævede point ved at arbejde på fuld tid i 2½ år ud af de sidste 3 år i deres hjemland. Og da et menneske nu engang ikke kan være to steder på en gang, så kan en ansøger i praksis kun meget vanskeligt få point for erhvervsarbejde, hvis hun for at opfylde tilknytningskravet både skal besøge Danmark flere gange og endda gennemføre et sprogkursus under et af disse besøg. Et sprogkursus kan således næppe gennemføres under et almindeligt ferieophold af 2-3 ugers varighed og vil derfor kræve, at ansøgeren enten siger sit arbejde op eller får bevilget orlov af sin arbejdsgiver.

Ægteskab Uden Grænser mener, at en reel aldersgrænse på 28 år for familiesammenføring er uhørt høj set i forhold til menneskets biologi, den gennemsnitlige giftealder m.m. Kravet virker desuden diskriminerende over for kvinder, idet den gennemsnitlige giftealder for kvinder er lavere end for mænd. I stedet for at skærpe tilknytningskravet bør man efter vores opfattelse fjerne det helt fra Udlændingelovens §9.

2.3 Forhøjelse af økonomisk sikkerhedsstillelse

Det foreslås at forhøje den økonomiske sikkerhedsstillelse ved ægtefællesammenføring fra 63.413 til 100.000 kroner. Ægteskab Uden Grænser mener, at dette er endnu en usaglig ændring, som ikke tjener andet formål end at forhindre mindrebemidlede danskere i at komme til at leve et normalt familieliv i deres eget land.

Den øgede sikkerhedsstillelse vil ramme meget hårdt i forhold til lejere, studerende, lønmodtagere i lavtlønsjobs og alle mulige andre, som ikke lige kan gå hen og låne 100.000 i banken, og som heller ikke har rige forældre, der kan låne dem pengene. Den økonomiske sikkerhedsstillelse er desuden diskriminerende over for kvinder, der i gennemsnit tjener 18 procent mindre end mænd, og som derfor alt andet lige har vanskeligere ved at låne eller opspare 100.000 til en sikkerhedsstillelse.

Ægteskab Uden Grænser har spurgt Københavns Kommune, hvor ofte de i 2009 trak på disse bankgarantier. Svaret var, at der i 2009 er rejst krav for i alt 382.586,50 kroner i 14 sager. 5 af sagerne repræsenterer et krav for fuld inddrivelse og 9 et krav for delvis inddrivelse. Københavns Kommune har 2.718 aktive sikkerhedsstillelser på et samlet beløb af cirka 163.080.000 kroner. Det inddrevne beløb svarer derfor til cirka 0,23% af de stillede bankgarantier. Da garantierne gælder i højst 7 år, svarer det til, at højst cirka 1,6% af beløbet inddrives i bankgarantiens løbetid.

Dette skal ses i forhold til, at udgiften ved at stille en anfordringsgaranti ligger på cirka 1,5-2,0% af det stillede beløb om året. Familiernes udgift ved at stille disse bankgarantier er altså cirka 7 gange større end det beløb, som Københavns Kommune fik ind på dem i 2009. Og formentlig er kommunens egne udgifter til at administrere bankgarantierne også større end det beløb, som de indbringer.

Den økonomiske sikkerhedsstillelse ved ægtefællesammenføring er derfor en ekstremt ineffektiv måde at forbedre de offentlige finanser på, og alene derfor bør den afskaffes snarere end forøges. Dette vil samtidig medføre en forenkling af sagsbehandlingen lige som den afskaffelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse ved visumbesøg, som Folketinget vedtog i december 2010.

Endelig bemærkes, at Europarådet i sin rapport fra 2007 anbefalede Danmark at afskaffe den økonomiske sikkerhedsstillelse ved ægtefællesammenføring.

2.4 Skærpet sprogkrav i indvandringsprøve

Den indvandringsprøve, som trådte i kraft 15. november 2010, foreslås ændret således, at niveauet i sprogdelen øges fra A1 minus til A2. Ægteskab Uden Grænser finder det helt uforståeligt, at man ønsker at ændre denne prøve, inden der overhovedet er nogen erfaring med, hvordan den nuværende prøve kommer til at virke.

Udlændingesservice skal bruge cirka 6 uger på at behandle en ansøgning, og herefter har ansøgeren 75 dage til at bestå prøven, hvis han eller hun befinder sig i Danmark i forvejen. Befinder ansøgeren sig i udlandet, regnes de 75 dage først fra den dag, hvor hun indrejser i Danmark. Der er derfor endnu ikke en eneste ansøger, hvis frist til at bestå prøven er udløbet, og de få personer, som hidtil har

været oppe til prøven, er i hovedsagen nogen, der har boet i Danmark i flere år og blot skal skifte fra et opholdsgrundlag til et andet.

A2 er et ganske højt sprogniveau, som i dag først opnås efter gennemførelse af 2 af de 6 moduler i integrationsprogrammets danskuddannelse 3. Danskuddannelse 3 er desuden kun for udlændinge, som har gode uddannelsesmæssige kvalifikationer samt taler godt engelsk. Sprogskolerne bruger pt. et helt semester på at forberede denne gruppe til at klare niveau A2. Dvs. 12-15 lektioner pr. uge i 16 uger. I danskuddannelse 2 opnås niveauet A2 først efter 3 af de 6 moduler, og i danskuddannelse 1 opnås det først efter 4 af de 6 moduler. Det siger derfor sig selv, at en sådan ændring af indvandringsprøven vil komme til at udgøre en meget betydelig forhindring for alle de familier, der gerne vil bo sammen i Danmark.

Det vil måske nok være muligt for nogen at tilegne sig kundskaber i dansk på niveauet A2, medens de opholder sig i deres hjemland. Men alene det tidsforbrug og de udgifter, som er forbundet med dette, giver en familie et meget betydeligt incitament til at fravælge Danmark som et sted, hvor de gider bo. Specielt ressourcestærke og veluddannede par må forventes i stor stil at fravælge Danmark, når man gør det så urimeligt og fuldstændig unødvendigt besværligt for dem at slå sig ned her.

Ægteskab Uden Grænser har tidligere afgivet høringssvar omkring indvandringsprøven, og som nævnt i dette høringssvar mener vi, at indvandringsprøven i det hele taget er et usagligt krav, der alene har til formål at forhindre danskere i at komme til at bo i deres eget land med deres familie.

Det store flertal af udlændinge, som får opholdstilladelse i Danmark efter andre dele af Udlændingeloven end §9 eller efter EU-reglerne, skal ikke bestå nogen indvandringsprøve, før de kan flytte hertil. Og os bekendt giver det ikke anledning til samfundsmæssige problemer af nogen som helst art.

2.5 Skærpede krav til herboende uden dansk statsborgerskab

I dag er det et ufravigeligt krav for overhovedet at kunne søge om ægtefællesammenføring, at man skal være dansk eller nordisk statsborger, have flygtningestatus eller have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år.

Det foreslås, at kravene til dem, som hverken er danske eller nordiske statsborgere eller har flygtningestatus, skal skærpes således, at de skal leve op til de krav, der blev indført for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse i marts 2010, og som blandt andet omfatter 2½ års fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 3 år.

Ægteskab Uden Grænser har de samme bemærkninger til denne foreslåede ændring, som vi har til den del af det skærpede tilknytningskrav, som handler om den herboendes tilknytning til Danmark. Nemlig at vi finder det både uforståeligt, urimeligt og skadeligt for integrationen, at man bliver ved med at skærpe kravene til de borgere, som ikke er født af danske forældre.

Da stort set ingen hidtil har været i stand til at opfylde de nye krav til tidsubegrænset opholdstilladelse, skal vi desuden bemærke, at dette i praksis er det samme som helt at afskaffe muligheden for familiesammenføring til personer, der hverken er danske eller nordiske statsborgere eller har flygtningestatus.

Sammen med de strenge krav til opnåelse af dansk statsborgerskab vil denne regel være med til at skabe et samfund, hvor vi har "a" og "b" borgere, hvis muligheder gennem hele livet afhænger af, hvem deres forældre er. Det er således i høj grad børn, som er født eller opvokset i Danmark, der søger om familiesammenføring uden at være danske statsborgere eller have flygtningestatus.

Ud over at være afskåret fra stemmeret til Folketinget og de øvrige rettigheder, som et statsborgerskab giver, vil de uheldige borgere, hvis forældre havde den forkerte nationalitet, fremover også være mere begrænset i deres valg af ægtefælle end de borgere, hvis forældre havde den rigtige nationalitet.

3. Bemærkninger til den eksisterende lovgivning

I det følgende gennemgås de dele af den eksisterende lovgivning på området, som ikke foreslås ændret. Vores motivation for at inddrage dette i høringssvaret er følgende:

- Der kan stilles ændringsforslag i forbindelse med behandlingen af et lovforslag.
- Udlændingeloven er ændret så mange gange i løbet af de sidste 10-15 år, at det efter vores mening i sig selv bør give anledning til at vurdere, om ting, der blev indført i loven for lang tid siden, stadig er relevante set i lyset af alle de ændringer, som er sket siden hen.
- Ægteskab Uden Grænser blev først en høringsberettiget organisation i 2008 og har derfor ikke tidligere afgivet høringssvar omkring store dele af den eksisterende lovgivning.

3.1 Aldersgrænse for børn

Ægteskab Uden Grænser finder, at den nuværende aldersgrænse for børn på 15 år tilsidesætter hensynet til børns tarv. Myndighedsalderen er 18 år i de fleste lande, og man bør derfor ikke behandle børn på 15-17 år, som om de er voksne. Vi foreslår, at aldersgrænsen som minimum sættes op til 18 år, som det også er tilfældet ved familiesammenføring efter udlændingelovens §9c.

3.2 Boligkrav

Boligkravet blev indført i udlændingeloven i 2000. Og så vidt vi har forstået, så var hensigten primært at sikre, at børn af flygtninge og indvandrere flyttede hjemmefra, når de blev gift.

Ægteskab Uden Grænser så helst, at den slags blev reguleret via generel lovgivning, som gælder for alle borgere, og ikke specielt for binationale familier. F.eks. kunne man som i Sverige have regler for, hvor mange mennesker der kan folkeregistreres i en bolig af en vis størrelse. Og boligkravet ved familiesammenføring kunne så bare være, at det er muligt at folkeregistrere den udenlandske ægtefælle eller det udenlandske barn på adressen.

Det er også problematisk, at dette krav håndhæves, hver gang opholdstilladelsen skal forlænges. Vi har kendskab til par, som var flyttet til en anden landsdel i forbindelse med jobskifte, og som pludselig måtte ud og finde en ny bolig over hals og hoved, fordi de blev opmærksomme på, at deres boligforhold skulle vurderes og godkendes nok engang, og at selv en fremlejet bolig af glimrende kvalitet ikke kan bruges til at opfylde kravet.

I betragtning af al den nye lovgivning, der er kommet til, siden boligkravet blev indført, vil vi opfordre til, at man kritisk revurderer, hvilket formål dette krav egentlig tjener. Især da et lignende krav ikke stilles over for det store flertal af indvandrere, som får opholdstilladelse efter andre para-

graffer i Udlændingeloven end §9, og dette så vidt vi ved ikke giver anledning til nogen form for problemer.

Som et absolut minimum mener vi, at man burde afskaffe bestemmelsen om, at en fremlejet bolig ikke kan bruges til at opfylde kravet, og at den herboende skal råde over boligen i mindst 3 år. Kravet om mindst 3 års rådighed forekommer både ulogisk og urimeligt i betragtning af, at opholdstilladelsen højst udstedes for 2 år ad gangen.

3.3 Krav om selvforsørgelse efter familiesammenføringen

Det kræves af alle familiesammenførte par, som ikke har fået dispensation, at parret ikke må modtage ydelser efter Aktivloven eller Integrationsloven, før opholdstilladelsen er gjort tidsbegrænset. Modtager parret alligevel sådanne ydelser, kan det få konsekvenser for retten til ophold.

Ægteskab Uden Grænser mener ideelt set, at alle borgere i Danmark burde have de samme rettigheder og pligter uanset deres nationalitet. Ser man på lovgivningen i andre vestlige lande, så er det dog ret almindeligt, at der i en eller anden form stilles krav om, at den person, som gerne vil have en ægtefælle til landet, skal være i stand til at forsørge ham eller hende. Man kan derfor ikke sige, at den danske lovgivning på dette område skiller sig negativt ud fra den lovgivning, som man har i andre lande.

De danske regler skiller sig imidlertid negativt ud fra reglerne i andre vestlige lande derved, at der ikke er nogen tidsbegrænsning på, hvor længe et familiesammenført par er afskåret fra at benytte det sociale system. Med de regler for tidsbegrænset opholdstilladelse, som blev indført i marts 2010, er der således en del ægtefæller, som aldrig vil kunne få gjort deres opholdstilladelse tidsbegrænset. Og hvor familien derfor for tid og evighed er afskåret fra at benytte det sociale system, hvis de ikke vil risikere, at den ene ægtefælle bliver udvist.

Som et eksempel på hvordan man gør tingene andre steder kan det nævnes, at referenten i Canada skal forpligte sig til at forsørge sin ægtefælle de første 3 år, men herefter er det også slut med den form for særkrav. Efter 3 år gælder de samme krav, som der gælder for alle andre borgere i Canada. Kun ved sammenføring med familiemedlemmer, som ligger uden for kernefamilien, hvilket slet ikke er muligt i Danmark, er udstrækningen af forsørgelseskravet i Canada 10 år.

Efter vores mening er det klart urimeligt, hvis en familie selv efter 10 eller 15 år i Danmark skal have en udvisningstrussel hængende over hovedet, bare fordi et af familiens medlemmer har været udsat for en social begivenhed. I den forbindelse vil vi gerne minde om, at hele formålet med det sociale system netop er at skabe tryghed for borgerne og spænde et sikkerhedsnet ud under dem, som bliver udsat for en social begivenhed. Vi finder det helt uforståeligt, at dette ikke også skal gælde for binationale familier.

3.4 Krav om selvforsørgelse forud for familiesammenføringen

Der har siden 2002 været stillet krav om, at den herboende på tidspunktet for familiesammenføringen ikke må have modtaget ydelser efter Aktivloven eller Integrationsloven i 12 måneder. I marts 2010 blev dette øget til 36 måneder. Formålet med kravet er officielt at sikre, at den herboende har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet af hensyn til integrationen.

Ægteskab Uden Grænser mener, at man bør se hele regelsættet omkring forsørgelse som en samlet helhed. I den forbindelse bemærkes det, at man ved EU's regler alene kigger på den fremadrettede

forsørgelsesevne, og at der desuden kan være konsekvenser i form af mistet ret til ophold, hvis borgeren bliver en "urimelig byrde" for det sociale system.

For at undgå forskelsbehandling og incitament til at flytte over landegrænser anbefaler Ægteskab Uden Grænser, at hele regelsættet omkring forsørgelse indrettet sådan, at det minder mest muligt om de regler, der gælder for de vandrende unionsborgere.

Det vil så indebære, at denne regel helt bør udgå af udlændingelovens §9. Hvis folketingsmedlemmerne ikke ønsker det, så vil vi gerne påpege, at "karenstiden" på 36 måneder forekommer urimeligt lang, og at 12 måneder må være nok til, at man kan sige, at den herboende igen har fået fodfæste på arbejdsmarkedet. 12 måneder er f.eks. den tid, som det tager at blive berettiget til dagpenge fra en A-kasse.

Samtidig vil vi gerne påpege det problematiske, urimelige og ulogiske i, at der ikke tages hensyn til, om modtagelse af sociale ydelser skyldes sygdom. Det medfører f.eks., at personer, som er i gang med en uddannelse, hvortil de modtager revalidering, er afskåret fra familiesammenføring.

Vi har kendskab til et par, som mødte hinanden på lærerseminariet, og hvor danskeren valgte at afbryde sin uddannelse for at arbejde som pædagogmedhjælper for derved at komme fri af de 12 måneders karantæne. Men inden de 12 måneder var gået, så ændrede Folketinget perioden til 36 måneder. Så nu ender det formentlig med, at parret i stedet må bosætte sig i Sverige og herefter søger opholdskort i Danmark efter EU/EØS-reglerne.

En anden gruppe, som reglerne rammer helt urimeligt og ulogisk, er førtidspensionister. Førtidspension er ikke en ydelse, der står i vejen for familiesammenføring, men praktisk taget alle enlige førtidspensionister modtager bistandshjælp, medens deres ansøgning behandles. Og konsekvensen af det er, at de først kan få deres ægtefælle til landet 3 år efter, at deres førtidspension er bevilget.

Det virker helt meningsløst, når den officielle begrundelse for reglen er, at den skal sikre, at den herboende har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet. Også førtidspensionister kan løse problemet ved at flytte til et andet EU-land i en periode, men i Ægteskab Uden Grænser spørger vi os selv, hvem alt dette flytteri i grunden gavner. Udover naturligvis flyttefirmaerne.

3.5 Proformaægteskaber

Udlændingelovens §9 indeholder en bestemmelse om, at der skal gives afslag på ægtefællesammenføring, hvis der er bestemte grunde til at formode, at ægteskabet primært er indgået for, at den ene part kan få en opholdstilladelse i Danmark.

Ægteskab Uden Grænser er enig i, at proformaægteskaber er en omgåelse af lovens intention og derfor ikke bør kunne give opholdstilladelse i Danmark. Det er imidlertid vores opfattelse og erfaring, at den konkrete udformning af denne lovparagraf samt ikke mindst administrationen af den sker på en måde, som rammer meget skævt i forhold til den erklærede hensigt.

Afslag på grund af formodet proforma er heldigvis sjældne, men i alle de sager, som Ægteskab Uden Grænser kender til, er der tale om, at stor aldersforskel indgår som et væsentligt element i vurderingen. Vi har faktisk ikke kendskab til en eneste sag, hvor der er givet afslag pga. proforma, uden at der har været tale om en stor aldersforskel.

Reelt er der derfor tale om en særlig mistænkeliggørelse af ægtepar, hvor der er en stor aldersforskel, og det forekommer os hverken at være rimeligt eller hensigtsmæssigt. Det er også vores oplevelse fra kontakten med vores medlemmer, at afslag pga. formodet proforma opleves krænkende og psykisk belastende af de berørte par i et omfang, som langt overstiger, hvad man ser ved afslag efter andre paragraffer i Udlændingeloven.

De fleste af de par, som vi har kendskab til, som har fået afslag pga. formodet proforma, er endt i Sverige, hvor de uden videre får ophold efter EU's regler om fri bevægelighed, idet der efter disse regler skal være konkrete beviser, før der må gives afslag pga. formodet proformaægteskab.

Ægteskab Uden Grænser vil på den baggrund opfordre til, at man ændrer den måde, hvorpå det vurderes, om et ægteskab er proforma. Generelle forhold som f.eks. aldersforskel bør ikke være nok til, at der skabes en formodning om proforma. I stedet bør man se på konkrete forhold, som f.eks. om der er overført en større pengesum fra den udenlandske til den herboende ægtefælles bankkonto umiddelbart før ægteskabets indgåelse.

I den forbindelse kan vi henvise til den rapport om fortolkning af Opholdsdirektivet, som EU-kommissionen udgav i sommeren 2009, da denne indeholder en udmærket beskrivelse af, hvordan man kan vurdere, om et ægteskab er proforma.

3.6 Fætter/kusine ægteskaber

I lighed med proformareglen indeholder Udlændingeloven også en regel om, at der skal gives afslag, hvis der er bestemte grunde til at formode, at et ægteskab er et tvangsægteskab.

Også dette kan Ægteskab Uden Grænser tilslutte os på det principielle plan. Men også her er reglen udformet på en måde, som er mildt sagt problematisk. Loven siger således, at hvis et ægteskab er indgået mellem nærtbeslægtede herunder fætter og kusine, så skal myndighederne automatisk gå ud fra, at der er tale om et tvangsægteskab og give afslag på en ansøgning om familiesammenføring.

Kun hvis der er meget stærke beviser for, at ægteskabet er indgået frivilligt, kan dette udgangspunkt fraviges. En sådan "omvendt bevisbyrde" skaber efter vores opfattelse en helt urimelig retstilstand, som ikke er et demokratisk samfund værdig. Og også afslag efter denne regel er noget, som efter vores erfaringer påvirker de berørte par meget voldsomt rent psykisk.

Ægteskab Uden Grænser har den opfattelse, at denne regel udelukkende eksisterer for reelt at forbyde fætter/kusine ægteskaber for etniske mindretal i Danmark, der har tradition for at finde deres ægtefælle i udlandet, uden samtidig at forbyde dem for resten af befolkningen.

Løsningen må derfor efter vores opfattelse være, at man skaber en klar og retfærdig retstilstand ved at ændre denne paragraf i Udlændingeloven, så fætter/kusine ægteskaber ikke automatisk stemples som proformaægteskaber. Eller alternativt forbyde fætter/kusine ægteskaber helt, som man p.t. overvejer at gøre i Norge.

4. Afsluttende politiske bemærkninger

Ægteskab Uden Grænser finder det absurd, at et ret bredt flertal i Folketinget generelt er positiv over for indvandring til Danmark. Men at dele af dette flertal alligevel ønsker at indføre regler, som vil gøre det praktisk taget umuligt eller i hvert fald særdeles dyrt og besværligt for landets egne borgere at bo her med deres nærmeste familie.

Vi savner helt grundlæggende en erkendelse af, at integrationen af indvandrere går langt nemmere, hvis der er en herboende ægtefælle, stedfar eller stedmor til at hjælpe den nyankomne med at falde til i Danmark, end hvis en indvandrer ikke har nogen familiemæssig tilknytning til Danmark. Og det gælder egentlig både for partierne bag dette lovforslag og for flere af Folketingets øvrige partier, der ligeledes synes at se familiesammenføring til Danmarks egne borgere som noget, samfundet beklageligvis må tåle, og ikke som noget både naturligt og positivt.

I andre vestlige lande kunne man ikke drømme om at stille sine egne borgere ringere med hensyn til familiesammenføring, end man stiller indvandrere. Men i Danmark betragtes det åbenbart som noget helt naturligt, at det skal være sådan, for hverken journalister eller politikere fra oppositionen stiller for alvor kritiske spørgsmål til den politik, der føres på området.

At familiesammenføring til landets egne borgere i Danmark betragtes som noget nærmest samfundsskadeligt, der helst skal undgås, ses blandt andet af bemærkningerne til dette lovforslag. Her er det anført at:

”Den faste og fair udlændingepolitik med bl.a. 24-årsregel og tilknytningskrav har nedbragt antallet af ægtefællesammenføringer væsentligt. Antallet af tilladelser til ægtefællesammenføring er faldet fra 6.499 i 2001 til 3.662 i 2009. Desuden har nationalitetsfordelingen ændret sig. I 2001 blev der således givet flest tilladelser til ansøgere fra Tyrkiet, efterfulgt af Irak, Thailand, Afghanistan og Somalia. I 2009 blev der givet flest tilladelser til ansøgere fra Thailand, Tyrkiet, Filippinerne, Kina og USA.”

Ægteskab Uden Grænser finder det ikke positivt, at borgere i Danmark forhindres i at leve sammen med deres nærmeste familie og presses til at udvandre.

Herudover må vi også bemærke, at ovenstående tekst giver det fejlagtige indtryk, at det er de ændringer i familiesammenføringsreglerne, som er gennemført siden 2002, der er hovedårsagen til det lavere antal ægtefællesammenføringer.

Langt de fleste ægtefællesammenføringer fra Irak, Afghanistan og Somalia er imidlertid sammenføringer til en flygtning, der har fået asyl i Danmark. Og flygtninge har retskrav på ægtefællesammenføring helt uden om alle de regler og begrænsninger, der gælder for andre borgere.

At antallet af ægtefællesammenføringer fra asyllande som Irak og Somalia er faldet siden 2002, har derfor ingenting med reglerne for familiesammenføring at gøre. Det skyldes i stedet, at regeringen i 2002 strammede den danske flygtningepolitik og bl.a. afskaffede de facto flygtningebegrebet med det resultat, at antallet af flygtninge, som får opholdstilladelse i Danmark, faldt med næsten 80%.

Når færre flygtninge får opholdstilladelse i Danmark, er der naturligvis også færre efterladte ægtefæller, der efterfølgende skal sammenføres til Danmark. Det er sådan set ret logisk. Men på trods af, at vi har haft en rigsretssag, som handlede om tamilske flygtninges ret til familiesammenføring, så er det åbenbart gået helt i glemmebogen, at familiesammenføring også er noget, som har med flygtninge at gøre. Eller også er det en bevidst fortrængning.

Ægteskab Uden Grænser opfordrer til, at man i både lovgivningen, den politiske debat og statistikker på udlændingeområdet fremover undlader at sammenblende spørgsmålet omkring håndteringen

af flygtningestrømme med generel indvandringspolitik og egne borgeres rettighed til at leve et normalt familieliv i deres eget land.

Endvidere opfordrer vi til, at den diskrimination imod danske statsborgere i deres eget land, som har stået på siden 2002, bringes til ophør med øjeblikkelig virkning, og at EU's regler om fri bevægelighed respekteres og implementeres fuldt ud i dansk lovgivning. Både når det drejer sig om danske statsborgere, borgere fra de andre EU-lande og økonomisk aktive tyrkiske statsborgere.

Endelig opfordrer vi til, at man fra politisk hold holder op med at betragte og behandle børn, som er født af udenlandske forældre, men som har haft hele eller det meste af deres opvækst i Danmark, som "fremmede" eller "indvandrere". Disse børn bør tværtimod behandles og anerkendes som fuldgældige danske borgere. Og som en del af en sådan politik bør man både lette deres adgang til dansk statsborgerskab og afskaffe alle de særregler i Udlændingelovens §9, som primært er vendt imod dem, herunder ikke mindst tilknytningskravet.

Med venlig hilsen

På vegne af Ægteskab Uden Grænser,
Lars Kyhnau Hansen
Vigerslevvej 142, 3 tv.
2500 Valby

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Høringssvar på udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

DA har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

21. februar 2011
BTF

Udkast til lovforslaget implementerer den politiske aftale om modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring. DA har i den anledning ingen bemærkninger til udkast til lovforslag.

Dok ID: 8155

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

A handwritten signature in black ink that reads 'Bert Toft Fihl'.

Bert Toft Fihl

Integrationsministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

21. februar 2011

Høringssvar på udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Dansk Erhverv har modtaget udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Dansk Erhverv har ingen bemærkninger til udkastet til lovforslag.

Med venlig hilsen

Ole Steen Olsen
Arbejdsmarkedschef

/OSO
oso@danskerhverv.dk

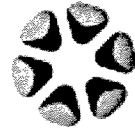
Side 1/1

-

Deres ref.: j.nr. 10/27352.

Vores ref.:

-

danske
ERHVERVSSKOLER
LEDERNE

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION
Holbergsgade 6
1057 København K

7. februar 2011

Svar på udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne mv. – j.nr. 10/27352

Danske Erhvervsskoler – Lederne skal hermed oplyse, at vi ikke har bemærkninger har til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Merete Lyngaa | Sekretær
Danske Erhvervsskoler - Lederne
Ny Vestergade 13, 3. sal
1471 København K
Dir. tlf. 333 77 889
Tlf. 333 77 888
Fax 333 77 878
mly@danskeerhvervsskoler.dk
www.danskeerhvervsskoler.dk

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

Sendt til: lau@inm.dk og [lovkonto-
ret@inm.dk](mailto:lovkonto-
ret@inm.dk)
med kopi til: jm@jm.dk

21. februar 2011

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-post
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2011-112-0401
Sagsbehandler
Lasse May
Direkte 3319 3214

**Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.) - ministeriets j.nr.
10/27352**

Ved e-post af 3. februar 2011 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration sendt ovenstående lovforslag i høring hos Datatilsynet.

Datatilsynet forudsætter, at persondataloven og regler udstedt i medfør heraf,
vil blive iagttaget i forbindelse med de behandlinger af personoplysninger, der
vil ske som følge af lovforslagets bestemmelser.

Det fremsendte forslag giver derudover ikke Datatilsynet anledning til be-
mærkninger.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Maiken Breüner
Specialkonsulent

Julie Marie Frigast Gredal

Fra: Janni Lindhede (EOGS) [JME@eogs.dk]
Sendt: 3. februar 2011 14:33
Til: Lisbeth A. Kunnerup
Cc: Mette Solbjerg Høj Isaksen; Simon Hauptmann (EOGS); Marie Agerlin Olsen; Cathrine Werthwein Andersen; Janni Lindhede (EOGS)
Emne: VS: Udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne
Vedhæftede filer: udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne.pdf

Kære Lisbeth

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Regulering (CKR) har modtaget nedenstående høring. CKR har ingen bemærkninger til høringen, da den ikke er erhvervsrelevant.

Med venlig hilsen

Janni Lindhede

Fuldmægtig

ERHVERVS- OG SELSKABSSTYRELSEN
Center for Kvalitet i Erhvervsregulering

Kampmannsgade 1
1780 København V
Telefon: 3330 7700
Direkte: 3330 7457
E-mail: JME@eogs.dk
www.eogs.dk

ØKONOMI- OG ERHVERVSMINISTERIET

 Pas på miljøet - udskriv kun denne e-mail hvis det er nødvendigt

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lisbeth A. Kunnerup [<mailto:lau@inm.dk>]

Sendt: 3. februar 2011 14:12

Til: 'acedenmark@acedenmark.dk'; 'samfund@advocom.dk'; 'ac@ac.dk'; 'kontakt@amnesti-nu.dk'; 'Lblinkenberga@amnesty.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'bl@bl.dk'; 'brd@brd.dk'; 'dl@dklf.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'vkv@dannerhuset.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'hoeringssager@danskerhverv.dk'; 'drc@drc.dk'; 'di@di.dk'; 'dmr@dmr.org'; 'sekr@dpsnet.dk'; 'dp@dp.dk'; 'formand@retspolitik.dk'; 'info@drk.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'vakif@diyanetvakfi.dk'; 'fagligt@danskeadvokater.dk'; 'bestyrelserne@danskeerhvervsskoler.dk'; 'info@danskeerhvervsskoler.dk'; 'Regioner@regioner.dk'; 'dsf@dsfnet.dk'; 'dkuni@dkuni.dk'; 'dt@datatilsynet.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'eubev@eubev.dk'; 'hvor@katolsk.dk'; 'dch@dch.dk'; 'administrator@danskeakademi.dk'; 'drc@drcenter.dk'; 'abm@dommerfm.dk'; 'post@domstolsstyrelsen.dk'; Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; Letbyrder; 'ts@tietgen.dk'; 'eamv@eamv.dk'; 'ucn@ucn.dk'; 'infodea@hsminerva.dk'; 'easj@easj.dk'; 'easv@easv.dk'; 'neg@ibc.dk'; 'info@akademiaarhus.dk'; 'kontakt@cphbusiness.dk'; 'familiestyrelsen@famstyr.dk'; 'fa@fanet.dk'; 'kontakt@flygtningeunderjorden.dk'; Flygtningenævnets Sekretariat; 'gat@ankl.dk'; 'sjaelland@statsforvaltning.dk'; 'midtjylland@statsforvaltning.dk'; 'epost@anderschjensen.dk'; Frederiksberg Kommune; 'kontor@ffd.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'Leif-Randeris@Indvanderraadgivningen.dk'; 'postmaster@Indvanderraadgivningen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'hhl@kit-danmark.dk'; 'kl@kl.dk'; 'knud@vilby.dk'; 'kristoffer.nilsson@dkdm.dk'; 'kobenhavn@domstol.dk'; 'kea@kea.dk'; Københavns Kommune; 'kts@kts.dk'; 'michael.paaske@adoption.dk'; 'foreningen@adoption.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'epost@anderschjensen.dk'; 'sekretariat@lokk.dk'; 'lo@lo.dk'; 'lh@lederne.dk'; 'ms@ms.dk'; 'brock@brock.dk'; 'dp@politiforbund.dk'; 'uc-dk@uc-dk.dk'; 'prosa@remove-this.prosa.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'rct@rct.dk'; 'retslaegeraadet@retslaegeraadet.dk'; 'Bjorn.elmquist@advokathca.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'esbjerg@domstol.dk'; 'glostrup@domstol.dk'; 'helsingor@domstol.dk'; 'herning@domstol.dk'; 'Hillerod@domstol.dk'; 'holbaek@domstol.dk'; 'hjørring@domstol.dk'; 'holstebro@domstol.dk'; 'horsens@domstol.dk'; 'kolding@domstol.dk'; 'lyngby@domstol.dk'; 'nykobing@domstol.dk'; 'naestved@domstol.dk'; 'odense@domstol.dk'; 'randers@domstol.dk'; 'roskilde@domstol.dk'; 'svendborg@domstol.dk'; 'sonderborg@domstol.dk'; 'viborg@domstol.dk'; 'aalborg@domstol.dk'; 'aarhus@domstol.dk'; 'bornholm@domstol.dk'; 'frederiksberg@domstol.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'udl.afd@politi.dk'; Rådet for Etniske Minoriteter; 'sos@sosmodracisme.dk'; 'post@shret.dk';

'trykkefrihed@trykkefrihed.dk'; 'uvm@uvm.dk'; 'guerrerc@unhcr.org'; 'info@aegteskabudengraenser.dk'

Emne: Udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne

Vedhæftet sendes udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.), idet Integrationsministeriet skal anmode om eventuelle bemærkninger hertil.

Lovforslaget forventes fremsat for Folketinget i uge 9.

Da Folketinget ønsker at modtage hørings svar og ministeriets bemærkninger til hørings svarene senest torsdag i ugen før 1. behandlingen, fastsættes høringsfristen til mandag den 21. februar 2011.

Det skal dog understreges, at hørings svar, der indkommer senere, løbende vil blive fremsendt til Folketinget sammen med Integrationsministeriets bemærkninger, således at svarene kan indgå i udvalgsbehandlingen.

Integrationsministeriet skal anmode om, at hørings svar sendes elektronisk som vedhæftet Word-fil til: lau@inm.dk og lovkontoret@inm.dk.

Integrationsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 10/27352.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne hørings svar – vil kunne ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Med venlig hilsen

Lisbeth A. Kunnerup
Chefkonsulent

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Holbergsgade 6
1057 København K

Julie Marie Frigast Gredal

Fra: Lene Moyell Johansen [lmj@fo.stm.dk]
Sendt: 22. februar 2011 08:55
Til: Lisbeth A. Kunnerup
Emne: VS: udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsregler j.10/27352

Til Lisbeth A. Kunnerup

Som det fremgår af nedennævnte e-mail, har Færøernes Landsstyre ingen bemærkninger til det fremsendte lovforslag, ud over bemærkningen til §3, som vi allerede tidligere har talt om.

Med venlig hilsen
Lene Moyell Johansen
Rigsombudet på Færøerne
Postboks 12
FO-110 Tórshavn
Tlf.: +298 35 12 00 (kl. 10 - 14)
Fax: +289 31 08 64
E-post (journal): riomfr@fo.stm.dk
Hjemmeside: www.rigsombudsmanden.fo

Fra: Nella Festirstein [<mailto:nellaf@imr.fo>]
Sendt: 18. februar 2011 17:58
Til: Lene Moyell Johansen
Cc: Rigsombudet
Emne: SV: udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsregler

Til Rigsombudet

Færøernes Landsstyre har gennemlæst forslaget til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.). Og da det af lovforslagets §3 fremgår, at loven ikke gælder for Færøerne, har landsstyret ingen bemærkninger til dette.

Landsstyret er enig med Rigsombudet, at lovforslagets § 3 bør ændres således, at det kommer til at fremgå, at loven ikke gælder for Færøerne, men at lovforslaget ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for *Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.*

Vh.
Nella Festirstein
Innlendismálaráðið – Ministry of the Interior

Fra: Lene Moyell Johansen [<mailto:lmj@fo.stm.dk>]
Sendt: 8. februar 2011 11:23
Til: Nella Festirstein
Cc: Journalin Innlendismálaráðið
Emne: VS: udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsregler

Rigsombudet fremsender hermed udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

Rigsombudet skal bemærke, at høringsfristen er mandag den 21. februar 2011. Rigsombudets skal derfor anmode om landsstyrets eventuelle bemærkninger senest **fredag den 18. februar 2011**.

Lovforslaget forventes fremsat for Folketinget i uge 9.

Af lovforslagets §3 fremgår det, at loven ikke gælder for Færøerne, men at lovforslaget ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for disse landsdele med de ændringer, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Rigsombudet har ved e-mail af dags dato gjort Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration opmærksom på, at lovforslagets § 3 bør ændres, således at det kommer til at fremgår, at loven ikke gælder for Færøerne, men at lovforslaget ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for *Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger*.

Med venlig hilsen
Lene Moyell Johansen
Rigsombudet på Færøerne
Postboks 12
FO-110 Tórshavn
Tlf.: +298 35 12 00 (kl. 10 - 14)
Fax: +289 31 08 64
E-post (journal): riomfr@fo.stm.dk
Hjemmeside: www.rigsombudsmanden.fo

Fra: Lisbeth A. Kunnerup [<mailto:lau@inm.dk>]

Sendt: 3. februar 2011 13:17

Til: Rigsombudet

Emne: udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsregler

Vedhæftet sendes udkast til forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Integrationsministeriet skal anmode Rigsombudet om at sende lovudkastet videre til Færøernes Landsstyre, idet Integrationsministeriet skal anmode om at modtage landsstyrets eventuelle bemærkninger til lovudkastet **senest mandag den 21. februar 2011**.

Lovforslaget forventes fremsat for Folketinget i uge 9.

Integrationsministeriet vil drage omsorg for, at modtagne høringssvar sendes til Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget og løbende herefter.

Integrationsministeriet skal anmode om, at høringssvar sendes elektronisk som vedhæftet word-fil til lovkontoret@inm.dk og lau@inm.dk.

Integrationsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 10/27352.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne høringssvar – vil kunne ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Med venlig hilsen

Lisbeth A. Kunnerup

Chefkonsulent

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Holbergsgade 6
1057 København K

Københavns Byret

Ministeriet for Flygtninge,
Indvandrere og Integration
Udlændingelovskontor
Holbergsgade 6
1057 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2011.18

Dato 9. marts 2011

Ved en e-mail af 3. februar 2011 har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om eventuelle bemærkninger over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at byretterne ikke finder at burde udtale sig om udkastet.

Der henvises til j.nr. 10/27352.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Julie Marie Frigast Gredal

Fra: Retslægerådet [retslaegeraadet@retslaegeraadet.dk]
Sendt: 8. februar 2011 08:21
Til: Lisbeth A. Kunnerup
Cc: Bent Ottesen; Annie Vesterby Charles; Peter Kramp
Emne: SV: Udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne
Vedhæftede filer: signature-proof.txt

Til Lisbeth A. Kunnerup

Under henvisning til det fremsendte udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne skal jeg herved på Retslægerådets vegne meddele, at rådet ikke finder grundlag for at udtale sig, idet lovforslaget ikke ses at have betydning for rådets funktion.

På Retslægerådets vegne

Med venlig hilsen

Henning Hansen
Sekretariatsleder

Retslægerådet
Blegdamsvej 6,
2200 København N
Tlf. 35 37 33 22
Tlf. direkte 35 20 00 71
e-mail: Henning.hansen@retslaegeraadet.dk

Fra: Lisbeth A. Kunnerup [<mailto:lau@inm.dk>]

Sendt: 3. februar 2011 14:12

Til: 'acedenmark@acedenmark.dk'; 'samfund@advocom.dk'; 'ac@ac.dk'; 'kontakt@amnesti-nu.dk'; 'Lblinkenberg@amnesty.dk'; 'amnesty@amnesty.dk'; 'bl@bl.dk'; 'brd@brd.dk'; 'dl@dklf.dk'; 'info@shipowners.dk'; 'vkv@dannerhuset.dk'; 'da@da.dk'; 'info@danskbyggeri.dk'; 'hoeringsager@danskerhverv.dk'; 'drc@drc.dk'; 'di@di.dk'; 'dmr@dmr.org'; 'sekr@dpsnet.dk'; 'dp@dp.dk'; 'formand@retspolitik.dk'; 'info@drk.dk'; 'ds@socialrdg.dk'; 'vakif@diyanetvakfi.dk'; 'fagligt@danskeadvokater.dk'; 'bestyrelserne@danskeerhvervsskoler.dk'; 'info@danskeerhvervsskoler.dk'; 'Regioner@regioner.dk'; 'dsf@dsfnet.dk'; 'dkuni@dkuni.dk'; 'dt@datatilsynet.dk'; 'dommerforeningen@gmail.com'; 'eubev@eubev.dk'; 'hjr@katolsk.dk'; 'dch@dch.dk'; 'administrator@danskeakademi.dk'; 'drc@drcenter.dk'; 'abm@dommerfm.dk'; 'post@domstolsstyrelsen.dk'; 'eogs@eogs.dk'; 'letbyrder@eogs.dk'; 'ts@tietgen.dk'; 'eamv@eamv.dk'; 'ucn@ucn.dk'; 'infodea@hsminerva.dk'; 'easj@easj.dk'; 'easv@easv.dk'; 'neg@ibc.dk'; 'info@akademiaarhus.dk'; 'kontakt@cphbusiness.dk'; '\$Familiestyrelsen (958fam)'; 'fa@fanet.dk'; 'kontakt@flygtningeunderjorden.dk'; 'Flygtningenævnets Sekretariat'; 'gat@ankl.dk'; 'sjaelland@statsforvaltning.dk'; 'midtjylland@statsforvaltning.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'Frederiksberg Kommune'; 'kontor@ffd.dk'; 'hvr@hvr.dk'; 'Leif-Randeris@Indvandrerraadgivningen.dk'; 'postmaster@Indvandrerraadgivningen.dk'; 'center@humanrights.dk'; 'hhl@kit-danmark.dk'; 'kl@kl.dk'; 'knud@vilby.dk'; 'kristoffer.nilsson@dkdm.dk'; 'kobenhavn@domstol.dk'; 'kea@kea.dk'; 'Københavns Kommune'; 'kts@kts.dk'; 'michael.paaske@adoption.dk'; 'foreningen@adoption.dk'; 'er@homannlaw.dk'; 'epost@anderschrjensen.dk'; 'sekretariat@lokk.dk'; 'lo@lo.dk'; 'lh@lederne.dk'; 'ms@ms.dk'; 'brock@brock.dk'; 'dp@politiforbund.dk'; 'uc-dk@uc-dk.dk'; 'prosa@remove-this.prosa.dk'; 'post@vestrelandsret.dk'; 'post@oestrelandsret.dk'; 'redbarnet@redbarnet.dk'; 'rct@rct.dk'; '\$Retslaegeraadet (956retslaegeraadet)'; 'Bjorn.elmquist@advokathca.dk'; 'post@retssikkerheds-fonden.dk'; 'esbjerg@domstol.dk'; 'glostrup@domstol.dk'; 'helsingor@domstol.dk'; 'herning@domstol.dk'; 'Hillerod@domstol.dk'; 'holbaek@domstol.dk'; 'hjorring@domstol.dk'; 'holstebro@domstol.dk'; 'horsens@domstol.dk'; 'kolding@domstol.dk'; 'lyngby@domstol.dk'; 'nykobing@domstol.dk'; 'naestved@domstol.dk'; 'odense@domstol.dk'; 'randers@domstol.dk'; 'roskilde@domstol.dk'; 'svendborg@domstol.dk'; 'sonderborg@domstol.dk'; 'viborg@domstol.dk'; 'aalborg@domstol.dk'; 'aarhus@domstol.dk'; 'bornholm@domstol.dk'; 'frederiksberg@domstol.dk'; 'rigsadvokaten@ankl.dk'; 'udl.afd@politi.dk'; 'Rådet for Etniske Minoriteter'; 'sos@sosmodracisme.dk'; 'post@shret.dk';

'trykkefrihed@trykkefrihed.dk'; 'uvm@uvm.dk'; 'guerrerc@unhcr.org'; 'info@aegteskabudengraenser.dk'

Emne: Udkast til lovforslag om reform af ægtefællesammenføringsreglerne

Vedhæftet sendes udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.), idet Integrationsministeriet skal anmode om eventuelle bemærkninger hertil.

Lovforslaget forventes fremsat for Folketinget i uge 9.

Da Folketinget ønsker at modtage høringssvar og ministeriets bemærkninger til høringssvarene senest torsdag i ugen før 1. behandlingen, fastsættes høringsfristen til mandag den 21. februar 2011.

Det skal dog understreges, at høringssvar, der indkommer senere, løbende vil blive fremsendt til Folketinget sammen med Integrationsministeriets bemærkninger, således at svarene kan indgå i udvalgsbehandlingen.

Integrationsministeriet skal anmode om, at høringssvar sendes elektronisk som vedhæftet Word-fil til: lau@inm.dk og lovkontoret@inm.dk.

Integrationsministeriet skal endvidere anmode om, at der henvises til j.nr. 10/27352.

Integrationsministeriet skal bemærke, at der – bl.a. under hensyn til indkomne høringssvar – vil kunne ske ændringer af lovforslaget inden fremsættelsen.

Med venlig hilsen

Lisbeth A. Kunnerup
Chefkonsulent

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Holbergsgade 6
1057 København K

8. februar 2011

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og
Integration
Lovkontoret
Holbergsgade 6
1057 København K

Ved e-post af 3. februar 2011 (j.nr. 10/27352) har Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration anmodet om en udtalelse over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

I den anledning skal jeg på statsforvaltningsdirektørenes vegne meddele, at de foreslåede ændringer af udlændingeloven ikke ses at berøre den sagsbehandling, der varetages af statsforvaltningerne, og at statsforvaltningsdirektørerne på denne baggrund ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen

Torben Sørensen
direktør

Præsident Henrik Rothe
Sø- og Handelsretten
Bredgade 70, 1260 København K.
Tlf.: 33 47 92 22 Fax.: 33 47 92 82

**Ministeriet for Flygtninge
indvandrere om integration**
Holbergsgade 6
1057 København K

sendt elektronisk

Den 11/2 2011
J.nr. H 13/11

Sø- og Handelsretten har ingen bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven,
J.nr. 10/27352.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

Vestre Landsret
Præsidenten

Ministeriet for Flygtninge
Indvandrere og Integration
Holbergsgade 6
1057 København K

J.nr. 40A-VL-10-11
Den 10/02-2011

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har den 3. februar 2011 anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke finder at burde udtale sig om udkastet.

Dette svar sendes efter anmodning elektronisk som vedhæftet Word-fil til lovkontoret@inm.dk og laj@inm.dk.

Der henvises til j. nr. 10/27352.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen